Възпитание на детето в утробата на майката

по Учителя Петър Дънов

Възпитание на детето в утробата на майката

(пренатално възпитание)

по Учителя Петър Дънов

(Беинса Дуно)

Издателство
Фондация „ДУХ.БГ“
София, 2018

Възпитание на детето в утробата на майката

Автор: Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно)

Съставител: Петър Цветков

Редактор: Стела Рускова

Коректор: Милена Василева

Художник на корицата: Катя Николова

Дизайн на корицата: Стоил Вътев

Издателство: Фондация „ДУХ.БГ“, 2018

www.duh.bg – безплатен електронен вариант на книгата
www.facebook.com/www.duh.bg

ISBN: 978-619-91079-0-4

Съдържание

Предговор

Целта на тази книга с мъдри мисли от Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно) е да помогне на повече майки да осъзнаят безалтернативната значимост на пренаталното възпитание и смисъла да предадат на децата си във възможно най-голяма пълнота и чистота човешките добродетели. Така майките ще спомогнат за физическото и духовното усъвършенстване на своите наследници, но и за повдигане и ускоряване на общочовешката еволюция. Това е един от най-важните периоди от живота на всеки човек, тъй като тогава е изключително сензитивен и възприемчив за знания. Бащите са също важна част от възпитанието на детето в утробата на майката и в книгата е обърнато специално внимание на това, както и на други важни фактори.

Правилният старт има значение за всяко начинание, а още повече – когато става въпрос за еволюция на човешкото съзнание.

Жените трябва да спасят света и ще го спасят. Само майките могат да спасят света. Който мисли, че светът може да се спаси и подобри вън от майката, той се самоизлъгва, той е на крив път. Всички свещеници, проповедници, учители, управници трябва да се обединят около майката. Най-възвишената, най-силната дума в света е „майка“.

08.04.1917 г., София

Женитба

На всички майки, които ме слушате, мога да дам правило как да имате такива синове и дъщери, каквито вие искате. На онези девици и момци, които ме слушате, мога да кажа в какво седи смисълът на вашия живот. Вие ще се ожените, женитбата е благословено дело, но има три вида женитба. Едната наричаме *търговско съдружие*; другата – *женитба на господар със слугиня*, т.е. мъжът е господар, а жената – слугиня и обратно; и третата е *съчетание* – когато мъжът и жената живеят в Любов и Мъдрост, когато живеят един за друг, когато жената не само няма да каже на своя възлюблен горчива дума, но даже няма да отправи гневен поглед към него и при най-големите негови погрешки ще излива любов към своя другар. Само при такава женитба в света могат да се родят добри деца, мъдреци, светии – служители на цялото човечество.

Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от велики идеи за човечеството, тя още в бременно състояние ще предаде на детето си всички качества. Тя е като Бог на детето и може да направи от тази „кал“ там каквото иска, защото излезе ли веднъж от утробата на майката, детето става вече независимо в мислите и чувствата си. Ако майката вложи всички свои качества на Любов и Мъдрост в детето при деветмесечното бременно състояние, то ще има хубаво разположение към нея през целия си

живот и всякога ще бъде готово да се жертва за своята майка. Когато някой син каже на майка си: „Защо си ме родила", разбирам, че когато го е носила, тя е мислила противни неща или пък баща му е бил в такова състояние. Синовете и дъщерите носят мислите на своите родители. Това е заключението, до което и съвременната наука е дошла... Трябват училища, в които младежите да се възпитават според тия велики закони – как могат да станат добри майки и бащи, а също и строители на бъдещото общество.[1]

Като се жените, призовете Името Божие между вас. Не е ли Бог между вас, и женитбата, и раждането на деца е търговска сделка. Следователно, допуснете ли търговията в най-свещените отношения на хората, не очаквайте никакво щастие, никакви постижения. Помнете: това, което отнема щастието на човека, което разрушава неговите възвишени мисли, чувства и постъпки, е отсъствието на Любовта. След всичко това ще кажете, че Божията воля е била да страдате, да боледувате и да умрете. Не е така – казано е в Писанието, че Бог не съизволява в страданията и в смъртта на грешника. Значи Божията воля е в растежа и развитието на човека.[2]

Мъже и жени, които ще се женят, не трябва да имат еднакъв темперамент, еднакъв мозък, пръстите и носовете им не трябва да бъдат еднакви.[3]

Зачеване

Всяко заченато дете, от което майката не е доволна, не може да стане велик човек. Великият човек се зачева в момент, когато майката е изпълнена с Любов, със светли мисли и с благородни чувства. През времето на своята бременност тя е пазила детето си като зеницата на своето око. През това време и бащата е бил изпълнен с Любов и светлина. Така родено, детето може да се уподоби на лозова пръчка, която принася много плод.[4]

И тъй, Любовта от Горе и любовта от долу трябва да се срещнат. Където се кръстосват енергиите на двата източника, там се образува животът. Когато енергиите от двата източника не се срещат в един фокус в момъка и момата, те остават бездетни; когато тия енергии се срещат в общ фокус, те имат дете, при това колкото по-близо са до фокуса, толкова по-добри са децата и колкото по-далеч са от фокуса, толкова по-лоши са децата. Школа е нужна по тия въпроси.[5]

Дете ли ще се ражда, човек пак трябва да избира благоприятен момент за неговото зачеване. Когато едно дете се зачене в момент на светлина, то ще носи в себе си благоприятни условия и възможности; зачене ли се в момент на тъмнина, то ще носи в себе си неблагоприятни условия и възможности. От значение е и моментът на раждането – човек, който се е родил вечер, се различава коренно от този, който се е родил сутрин, по обяд или през деня.[6]

Например видите ли, че живакът в термометъра се повдига, вие знаете, че външната температура се увеличава; ако живакът в термометъра слиза, температурата се понижава. В зависимост от подигането и падането на температурата се определя времето – дали ще бъде топло, или студено. Зависимостта между тия факти е не само външна, но и вътрешна, т.е. психическа. Тези факти оказват влияние върху характера и темперамента на човека. Например, ако едно дете е заченато в момент, когато живакът в термометъра се е изкачвал, в характера на това дете ще има възход – то ще е любвеобилно, с открита душа. Ако пък е заченато в момент, когато живакът в термометъра е спадал, то ще бъде студено, затворено, хладнокръвно – ще минава за философ. Това е научен факт, за доказването на който се изискват ред наблюдения.

Как ще се докаже фактът, че баща и син, които са родени в един и същ град, имат нещо общо в характера си? За да се докаже, вие трябва да изучавате характерите на бащата и на сина и да видите дали си приличат. Ако си приличат, разберете на какво се дължи. Не само това, но ако бащата и синът са заченати в момент, когато живакът в термометъра се е изкачвал, и двамата ще имат едно и също количество калории топлина и еднакъв род енергии.[7]

В бъдеще условията за жените трябва да се изменят. Жени, които зачеват, трябва да са при най-добри условия, а и условията на децата трябва да се видоизменят, и то не механически да започнем, но по онзи закон, който действа в Живата Природа. И тази Природа е жива, отлична е тя; чета по нея какви красиви методи има.

Ако българите приложат методите на Природата, биха подобрили своето положение. Какви големи богатства се крият в нея! В десет години биха изплатили всичките си дългове, но ще трябва да започнат да изучават тази Жива Природа. А сега какво правят? Те очакват отнякъде своето спасение, но го очакват оттам, откъдето няма да дойде. А това спасение е вътре в тази Жива Природа, която е вложила своите сили и хората трябва да ги сложат в действие, да заработят по закона на Любовта, за доброто на другите – така ще дойде и тяхното благословение.[8]

Има големи и малки слънчеви дни: един слънчев ден от секундата, един слънчев ден от минутата, един слънчев ден от часа, един слънчев ден от 24-те часа, един слънчев ден от седмицата, от месеца, от годината и т.н. Най-малкият слънчев ден е от секундата. Значи, за да предаде своите добри качества на детето си, бащата трябва да е избрал хубав слънчев ден за неговото зачеване. За да предаде своите добри качества на детето си, майката трябва да е избрала хубав лунен ден за неговото зачеване. Каквото се каза за Слънцето, същото се отнася и до Луната: има лунен ден от една секунда, от една минута, от един, от два, от три, от пет, от десет и от 24 часа; има лунни дни от седмица и най-после – от 28 дни. Когато майката и бащата не могат да изберат хубав ден за зачеване и раждане на своето дете, ражда се дете, което не прилича нито на бащата, нито на майката, а на баба си или дядо си.[9]

От чистата или нечистата материя, с която майката разполага, зависи какво дете ще роди – светия или престъпник. Ще кажете, че само в добрите деца е вложено Божественото. Не е така.[10]

И тъй, първото нещо в духовния живот на човека е Любовта. Който люби Бога, той има благоприличие; изгуби ли Любовта си, заедно с нея губи и благоприличието. Когато Любовта посети човека, той трябва да бъде внимателен да не я изгуби. Изгуби ли я, нарушил е един от великите закони на Битието. Всяко нарушаване на тия закони осакатява човешкото съзнание. Съзнанието на човека може да се осакати, както майката може да осакати детето в утробата си, а може и да го пометне.[11]

Сега ние трябва да бъдем умни, да създадем широки условия, за да се дадат възможности на младите поколения. На сегашните хора трябва да се дадат нови мисли, нови чувства, за да може да се реагира на това зло. Казвам: в нашия век се изискват най-умни хора, държавници се изискват. Ако някой слуша, ще каже: „Какви анархически идеи – да се не подчинява човек на нищо“.

Тези идеи, които народите носят сега – те ще съсипят човечеството. Този кран трябва да се обърне в друго направление. Англосаксонската раса, която е толкова практична, пита какво трябва да правим, за да спасим младото поколение от онзи път, по който вървим. Че в България престъпления, убийства, убийства... Баща убил сина си, свещеници се убиват, жени се убиват, всеки ден убийства, убийства...

Ще дойдем ние, да кажем, да се помолим на Бога. Не всички се молим. В България има три хиляди църкви и тези три хиляди църкви не са в състояние да спасят българския народ от престъпления. Не само

това, аз казвам: всеки български дом трябва да има църква; не три хиляди свещеници, но майката и бащата трябва да станат свещеници в дома – само тогава ще се поправи, ако искате да знаете. Докато ние имаме тези официални църкви, нищо няма да направим.

Във всеки дом бащата да служи на тази идея и на сина си да каже: „Синко!". Бащата ще намери сина още преди да е роден и ще му каже. Той ще избере онзи момент за раждането на сина си, когато няма да вземе дял в неговите престъпления. Това, което астролозите наричат, е едно хармонично съчетание, когато злото в света не може да се предаде. Човек не трябва да има лошите влияния на Сатурн, лошите влияния на Луната или лошите влияния на Венера (отчасти, както казват астролозите), или лошите влияния на Марс, а всички трябва да се намерим под възвишените влияния на Слънцето, под възвишените влияния на Венера, на Юпитер.

Това са задачи, които могат да се предадат на един модерен език. Аз нямам време да се спирам на това какво разбирам и какво разбират астролозите. Всичко възвишено, разумно, благородно в човека, което повдига човешкия дух, означават с планетата Юпитер. Това са разумни влияния, които оправят цялата Земя. Най-силните влияния са на Слънцето – животворни влияния; аз го наричам *източник на Любовта, слънчево влияние*. Ако един човек е в хармония със Слънцето, ако той познава, че то е една животворна сила... От него и най-лошият човек ще почувства, че този животворен магнетизъм влиза в неговия организъм, и той ще се обнови.[12]

Пол

Щом се явят майката и бащата, и детето ще дойде. При бащата ще дойде момичето, а при майката – момчето, такъв е законът. Когато бащата е по-силен, момичета се раждат, когато майката е по-силна, момчета се раждат. Момичето обича повече баща си, а момчето – майка си. Бащата предава любовта, силата и импулса си на дъщерята, а майката предава своята интелигентност. Ако бащата е телесно слаб, ще предаде тая слабост на дъщеря си. Тя ще бъде физически слаба по бащина линия, а интелигентна – по майчина. Когато бащата е здрав, дъщерята ще има здраво тяло. Случи ли се майката да е слабоинтелигентна, и дъщерята ще бъде такава. Добре е при здраво тяло да има отличен, добре развит ум. Когато се създава семейство, трябва да се спазват законите на Разумната природа.[13]

Мисли, чувства и постъпки

Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества и на него. Само така може да се подобри бъдещото поколение.[14]

Когато майката е бременна, да си каже: „Ти, дъще, майка ще станеш – умна, работна, скромна“ и ще се

изпълни; или: „Ти, синко, баща ще станеш – умен, добър, честен, справедлив“.[15]

Докато детето е в утробата на майка си, то не може да разбира живота извън нея. Дотогава то е в едно пасивно състояние и преживява живота на майка си – каквото мисли майката, това мисли и то. Майката само всажда в него и като свърши всичката работа, която трябва да извърши, тя го пуска на свобода.[16]

Кое заставя онази майка, на която предстои да ражда, да мисли? Детето. Това дете, щом влезе в почвата, т.е. в утробата на майка си, я заставя да мисли, ако ще да е и най-глупавата. Когато една птичка ще снесе яйцата си, тя веднага започва да мисли как ще направи гнездото си. Щом се нареди, тя знае вече колко време да лежи върху яйцата си, знае как да отглежда малките си – всичко това знае, разбира тези закони. Всички тия грижи внасят в нея Божествени мисли.[17]

У вас не може да се развие разум, ако нямате един чист живот – Чистотата е условие за развиване на разума. Разумът може да се развива само при много благоприятни условия. Съвременната наука, като говори за наследствеността, показва какво влияние упражняват майките върху своите деца. Например майката се намира в едно тревожно състояние и така е зачената своето дете – с това тя спъва развиването на неговия разум. Ако в нея са минавали най-мрачни мисли – да се самоубие или това да направи, онова да направи, детето ще се роди като един идиот или като престъпник – поне така показват научните данни. Но ако майката се е намирала в едно светло настроение на духа, ако сърцето ѝ е било изпълнено с Любов и се е занимавала с най-възвишените

идеи, то като се роди детето, ще носи тази интелигентност и този подтик, които майката е вляла в душата му.[18]

Крийте вашата бременност, да не се изложите на никаква опасност. Бременните жени носят специални дрехи, за да не се вижда, че са бременни. Щом детето се роди, радвайте се, че се е създал живот, че се е явило нещо хубаво на света. Но докато сте бременни, крийте се, защото от идеята, която родите, зависи бъдещия ви живот. И в Писанието е казано: „Целият свят е бременен с нещо хубаво, което трябва да възкръсне". Това хубавото, красивото нещо, трябва да се подхранва с новия живот, с новите идеи, за да расте и се развива правилно.

Всеки сам трябва да пази плода, който е зачеНал. Много хора злословят, критикуват другите, като забравят, че с това пречат и на своята бременност. На такива хора казвам да бъдат внимателни, да мислят какво говорят, а те се обиждат, че съм говорил строго. Питам: на кого се говори меко? На здравия човек, но на болния, лицето и ръцете на когото са покрити с рани, и да искаш, не можеш да говориш меко – и най-малкото докосване до раните му причинява силни болки. Значи за болния и най-меката дума е строга. Един ден, когато раните по лицето и ръцете му изчезнат, думите ми ще бъдат като балсам върху неговата душа. Тогава лицето и ръцете му ще бъдат красиви, ще привличат вниманието на всеки художник.

Така трябва да гледате и вие на нещата, да бъдете искрени в себе си, да се освободите от всякакво пристрастие. Преди всичко вие не сте дошли на Земята, за да разрешавате въпроса за правото и кривото, кой как постъпва. Защо съществуват злото и грехът в

света не е ваша работа. Изучавайте злото като факт, а защо съществува – оставете този въпрос настрани. Прилагайте Божията Любов в живота си като смисъл на Целокупния живот.[19]

Ти не може да бъдеш търпелив човек, ако нямаш Любов – търпението е външната страна на Любовта. Следователно чрез търпението ще знаеш каква е любовта ти. На един човек, който е нетърпелив, и любовта е такава. Каквато е любовта му, и търпението му е такова. Ако попиташ: „Защо съм нетърпелив?“, ще ти кажа: защото Любовта ти е малка. – „Защо съм търпелив?“ Защото Любовта ти е голяма.

Представете си един кошер от 30000 пчели – ти го знаеш, повдигнеш го във въздуха; или ако вдигнеш 10000 човека в един салон като нашия – вдигнеш ги във въздуха и ги понесеш. Какво ще кажете? Че Онзи, Който кара Земята, не ви ли носи на гърба Си? Като казваме, че ни носи на гърба Си, това е вече нашето съзнание. Ти съзнаваш, че трябва да бъдеш търпелив.

Има два вида търпение. Едното е, с което се издържат неволите в света. Има и нещо неприятно, което трябва да се издържи. Например бременната жена носи едно дете в утробата си – трябва да има търпение. Всички майки имат търпение, но много деца, като се родят, са нервни. Тази нервност се дължи на майката – като го е носила, била е нервна и детето става нервно. Ако майката, докато е носила детето, е била търпелива, и детето ще бъде търпеливо. Ако майката има Любов, и детето ще има Любов. Каквото е било състоянието на майката през време на бременността, такова ще бъде и състоянието на детето.[20]

Може да мислиш за нещо, което никога не си опитал. Аз гледам малките деца. Казва майката: „Откъде му е дошло наум да лъже?“. Че то още като беше в утробата на майка си, прие уроци да лъже. Майката в 365 дни му предаде един урок как да лъже. Сега се питаме как е според закона на прераждanията. Това същество е живяло. Окултистите поддържат (като говоря сега за окултистите, то е наука), че детето е живяло. Ще ме извините, може би техните въззрения не са съгласни с вашите. Много работи търпим, ще търпим и техните. Те казват, че са необходими 777 кардинални прераждания, а другите прераждания са безброй. Тогава човек завършва своето развитие. Значи детето, което започва да лъже, е живяло много пъти на Земята и се е научило да лъже. То, като се намери натясно, лъже. Казва: „Това изкуство съм го научило“.[21]

Съвременните хора казват, че за да се поправи някой, трябва да бъде нахокан: „Ти си вагабонтин, крадец, такъв, онакъв“. Не трябва да се бие, както по-рано. Мислите ли, че с тия ваши звуци, които ще влязат в ухото му, ще го промените? Ни най-малко. Законът е друг – за да възпитате някого, първо трябва да възпитате себе си. Лош ли си, всички наоколо са лоши.

На една майка, която зачене и започне да се нервира и злослови, аз мога да предскажа последствията и да опиша напълно характера и съдбата на младенеца – какво ще стане в бъдеще с него. Майката, която се нервира, не бива да мисли, че детето, което ще роди, ще бъде светия, ще я гледа на старини; един ден то ще си отмъсти и ще ѝ каже: „По-добре би било да не си ме раждала“. И ученикът ще каже на учителя: „По-добре

да не си ме учил". Учителят в пълния смисъл на думата трябва да бъде чист като кристална вода, образец във всичко; в него не трябва да има и сянка от колебание, двоумение и неверие. Христос, като дава това указание, иска да ни посочи голямата опасност, на която се излагаме, и голямата отговорност, която поемаме пред Него за осакатяването на някои души. Всяка майка, всеки учител, които не знаят да възпитават, ще бъдат наказани.[22]

Майката трябва не само да роди детето и да има мляко, но млякото трябва да бъде непокварено. Колко майки са отровили своите деца с лошото си мляко! Ако майката се гневи по няколко пъти на ден, след няколко дена ще отрови с млякото си детето.[23]

Вие сте чудни. Някой от съвременните хора иска да се жени. Знаете ли какво нещо е женитбата? Аз се чудя на голямото невежество на хората. Искат да се женят. Момата – и тя иска да се жени. Хубаво, отлично е това. Ти, като се ожениш, за твоята възлюблена нито една лоша мисъл, нито едно лошо желание в сърцето, нито една лоша постъпка в душата ти да не се яви! Сякаш Господ дошъл у теб! За мъжа е това, за жената е същото – законът е един и същ. Най-после заченат Истината – Истината, зачената, докато я дириш, ще отнеме време. Ако тази жена мърмори девет месеца, каква Истина ще роди? Нито една лоша мисъл да не мине през ума ѝ, нито едно лошо желание – през сърцето ѝ и нито една лоша постъпка – през душата. Тогава ще роди едно дете на Истината. Ако тя е мърморила, ще осакати детето в утробата. Има хора, родени осакатени.[24]

Като се говори на хората за добър живот, за самопожертване, за Любов помежду им, това няма да се постигне изведнъж, но трябва да се знае, че добрият и правилен живот иде като последствие от прилагане на Христовото учение. Когато майките и бащите изменят мислите и чувствата си, ще се роди ново, здраво поколение с права мисъл.

Всеки човек носи в себе си материал за бъдещо развитие, затова се казва, че от човека зависи да живее добре или зле. Който живее по Божествения принцип, ще бъде в мир и любов със себе си и със своите ближни, даже и с враговете си. Христовото учение е на принципи, а не на форми. Принципите разширяват, а формите ограничават. Вън от Христовите принципи животът на човека е безсмислен.[25]

Какви деца ще роди онази майка, чийто ум не се безпокои, нито смущава от някакви бури и противоречия в света, и чийто дух е тих и спокоен? Тя ще роди здрави деца. Всички майки, които имат мир в душата си, раждат здрави деца. Онази пък, която се е тревожила през всичкото време на своята бременност – било от условията на живота, било от неблагоприятните съчетания в природата – ражда болни, хилави деца.[26]

Като изучавате формите, през които е минал човек, виждате, че за създаване на сегашния човек природата е употребила около 18 милиона години. Като проследите развитието му в утробата на майката, от ембрион до сегашната му форма, виждате, че в един кратък период от девет месеца той минава през всички форми на живота. Значи достатъчно е човек да работи системно и последователно, за да може да

съкрати работата на хилядите години в един кратък срок – всичко зависи от интензивността на човешката мисъл.[112]

Законът трябва да царува в домовете. Нали когато ще се роди едно дете, майката трябва да разбира онзи велик закон – какво направление, какъв наклон да даде на този живот. Първият наклон, който майката даде на детето си, определя неговата бъдеща съдба. Сега ще кажете: „Как тъй?“.

Е, представете си, че аз държа една площ и ѝ дам един малък наклон, и вие слизате по него – ще можете да слизате преспокойно. Но ако дам силен, голям наклон, какво ще стане с вас – една катастрофа. Следователно всеки живот върви по една площ и в него е важен този момент – първият подтик, който майката дава на своето дете. Не само това, но важен е моментът, когато ще се даде една проповед, когато човек се обръща към Бога – важен е наклонът и в този момент. Важно е, когато четете някоя книга по философия или каквото и да е друго, какъв е наклонът, при който ще възприемате една мисъл. Следователно важно е какъв наклон сте взели в този момент, защото всички мисли вървят по някакви закони.[27]

Сега хората от всички страни започват вече да съзнават влиянието на чистата Божествена мисъл върху човека. Всички добри хора трябва да се сплотят, да насочат мисълта си в една посока – за преустройване на света. Ако всички майки кажат: „Не искаме вече войни!“, те биха имали успех. Ако всички майки кажат на децата си, докато са още в утробата им, че не искат те да воюват, не искат да вършат убийства, тези

деца, като се родят, ще носят идеите на своите майки. Те ще станат проводници на новите мисли, ще работят за оправянето на света. Ако синът иска да се жени, бащата трябва да му каже: „Ако се жениш, за да раждаш престъпници, които да се убиват едни други, по-добре не се жени! Ако пък се жениш, за да родиш добри синове и дъщери, които да помагат на своите ближни, тогава можеш да се жениш“. Сега се търсят добри хора в света. Ако се раждат добри хора, женитбата има смисъл. Добрите хора трябва да работят братски за повдигането на света. Добрите хора трябва да заемат служби, които живата Природа е определила.[28]

Кое дете може да си представи страданията, които майката изпитва, когато го носи цели девет месеца в утробата си? Знаете ли какво нещо е да те носят в утробата си девет месеца като едно бреме? Не само това, но след като се роди детето, какви грижи, колко безсънни нощи е прекарвала майката, докато най-после то стъпи на краката си като един пълнолетен човек! И всичко това тя е вършила с Любов. Бог казва на майката: „Гледай да вложиш в това дете Моята Любов. Каквото искаш, ще ти дам“. Бог влиза в умовете и сърцата на майките, на бащите, на братята, на сестрите, за да се обхождат добре с детето, и ако се обхождат добре, Той им обещава всичкото Свое благословение.[29]

Майката е, която носи, която създава. Ние, казва, живеем и се движим в Бога. Ние сме като детето в утробата на майката. Онова, което майката дава, ще ни създаде онова, което Бог е внесъл в нас, то ще ни създаде и външните условия на друг принцип. Тъй ще се създаде една здрава основа. Може да мислите каквото искате, но най-първо ще дойде правата ми-

съл, после ще дойдат външните условия.[30]

Семейства, в които има много деца, са по-бедни от тези, които имат малко деца. При това родители, които имат повече деца, са по-слаби от тези, които имат едно-две деца. Друг е въпросът, ако децата, които се раждат в едно семейство, са от висока култура – при това положение, макар че са повече, те предават голяма енергия на родителите си. Когато децата са от ниска култура, майките осиромашават и отслабват; когато са от висока култура, майките забогатяват и се засилват. Същият закон има отношение и към човешките мисли и чувства – когато мислите и чувствата на човека са от нисш характер, той губи силата си; когато са от висш характер, той придобива енергия и става способен за работа.[31]

Понякога майката не иска да роди детето, но и да не го пометне, мисълта действа върху него и то се ражда или мъртво, или хилаво. На хиляда такива деца едно-две оцеляват и те са несретници. Пазете се от помятане! Човек може да помята и мислите, и чувствата, и постъпките си.[32]

В бъдеще, когато жените зачеват, трябва да внушават на детето си мисълта, че човек не живее само за кухни и дюкяни.[33]

В живота трябва да имаме ново схващане – да считаме, че всичко онова, което ни се случва, е за наше добро. Не бъдете пасивни! Дойде една болка – ще търсиш произхода й. Дойде ти една хубава мисъл – ще търсиш произхода ѝ, откъде идва. Някой път вие може да страдате от една болка и причината да е отвън. Трябва да изучавате законите.

Ако една майка, която е бременна с детето си,

открадне нещо и я хванат, открадnatото вече ще бъде на тялото на детето. За такава майка казват, че откраднала вълна, и като я хванали, вълната останала на лицето на детето, носи руното. Всяка мисъл, която е в дисхармония с човешката душа, ако не разбирате законите, оставя един отпечатък.[34]

И най-доброто дете, т.е. и най-добрият зародиш, който може да се положи в утробата на една жена, може да се осакати, ако тя се тревожи по време на бременността си. През бременността майката може да предаде всички качества на детето. Ако като бременна се въодушевява от музика, поезия, художество, всичко това тя може да предаде на своето дете. Но може да стане и обратното – ако през душата на една бременна жена минат чувства на омраза, завист, те всички също ще бъдат вложени в нейното дете.

Следователно, когато Бог иска да вложи Своите Добродетели в нашата душа, Той може да ги вложи, но нашата душа трябва да се постави в най-добри условия, за да ги възприеме. Детето не трябва само да се роди, но и всички негови органи трябва добре да се устроят, за да могат да функционират правилно, когато то се появи в живота – да могат да възприемат силите от Природата и да работят съгласно Божията воля. Затова трябва да приемем, че Господ, Който е между нас, с тази усмивка ни казва: „Аз Съм създал за вас най-добрите условия за живота“.[35]

Какво дете ще роди онази майка, която през всичкото време на своята бременност постоянно се тревожи и безпокои? Детето, което се ражда от та-

кава майка, ще бъде слабо, хилаво, няма да може да издържа на мъчнотиите в живота. Съмненията, тревогите, обезсърченията са условия, които пречат на развитието на човешката душа и на човешките идеи.[36]

Какъвто е ембрионът в утробата на майката, такова ще бъде детето и на физическия свят. Каквато е майката, такова ще бъде и детето. Следователно, каквото мислиш и чувстваш, това ще стане.37

Ако една жена е бременна и в това си положение има най-тежки изживявания, например в нея се поражда желание да отмъсти, да открадне, да убие, а не се поражда мисъл за Бога, то детето, което се роди, ще бъде един престъпник, ще прилича на нея.38

Лицето на някого се изкривило от страдание, а той се представя за спокоен. Лицето на спокойния е огледало на душата му – и да страда, той понася всичко със съзнание и любов, знае, че сам е виновен за страданието си, не хвърля отговорността върху другите хора. Не се носи лесно бремето, от човека зависи. И бременната жена носи иго, но се радва, че ще се роди човек на света. Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества и на него. Само така може да се подобри бъдещото поколение. Следователно, където и да носите иго – на врата, на гърба, в утробата си, в ума, в сърцето – носете го с радост, кротост и смирение.[14]

Ако майката, като бременна, не знае как да се храни и каква храна да употребява, тя не може да роди добро и способно дете. Ако бременната жена не може да възприема само добри впечатления от външния свят и да се предпазва от лоши, не може да роди добро

дете. Ако не прави избор на книгите, които чете, и ако не възприема само добри мисли и чувства, не може да роди добро дете. Тя трябва да бъде майстор скулптор – да работи вещо с чука. Всяко удряне на чука да пада на място и да произвежда такъв ефект, че да остави само една линия. Всички линии, събрани заедно, трябва да образуват статуята.[39]

Днес всички хора се намират в трудни положения и казват, че не може повече да се живее, не могат да издържат. Може да се живее, но затова майката трябва да е вложила в детето си повече Вяра и Надежда – както в себе си, така и в Бога. Още като бременна, майката трябва да вложи в детето си мисълта да стане истински човек, да развие своите дарби и способности, да стане гениален или светия, да работи за благото на човечеството.[40]

Майката е изворът и това, което извира в нея, се влива в детето. Тя му предава Божественото, което е в нея. Обмяната между майката и детето не е само външна, но и вътрешна. Майката играе голяма роля не само в материалния свят, но и в света на мислите и чувствата. Тя не само създава формата, но влага в нея съдържание и смисъл. Става едно преливане между душата на майката и душата на детето.[42]

Разумност се иска днес от майката и бащата, от учителите – от всички хора. Не е ли разумен, човек носи отговорност както за себе си, така и за бъдещото поколение, което излиза от него. Много от недъзите, които децата имат, се дължат на родителите. Ако майката и бащата са живели нередовно и са допускали в ума и в сърцето си отрицателни мисли и чувства, те

стават причина за нещастията на своите деца. Децата възприемат техните слабости и цял живот страдат, не могат да се освободят. Каква полза имат родителите и обществото от такива деца? Те носят недъзите на своите родители, деди и прадеди и вместо да допринесат нещо ценно, сами се разрушават. Какво можете да очаквате от дете, което не обича нито Бога, нито своите родители? Искате ли да имате приятелство с някой човек, търсете такъв, който да обича първо Бога, а после себе си. Щом обича Бога, той може да обича и своя ближен.[43]

Природата – Великата майка на всички хора

Ако майката и бащата са свети хора, как са родили престъпници? Това е несъвместимо. Вълчицата ражда вълче, овцата ражда агне – подобното подобно ражда. Това е природен закон, в който няма никакво изключение. Ще кажете, че родителите са добри, а детето излязло лошо, метнало се на дядо си. Не, жено, признай си истината – че когато си заченала това дете, Правдата не е била в сърцето ти, Истината не е била в ума ти, а Светостта не е била във волята ти. И бащата трябва да си признае истината. Ето защо момъкът и момата, преди да родят, трябва да вложат Правдата, Истината и Светостта в себе си – само така ще родят добри деца и в дома им ще цари

радост и веселие. Момък и мома, в сърцата на които живее Правдата, в умовете им – Истината и във волята им – Светостта, могат да се женят; няма ли тия три елемента в тях, не могат да се женят. В който дом цари Правда, Истина и Светост, там се чува песен и музика, там владее радост и веселие.[44]

Десният и левият път са двата необходими принципа, двете условия в живота. Сега българите са на кръстопътя. На българския народ са потребни издръжливост и Вяра. Природните закони са неумолими. Страданията на българския народ още не са свършили, но това не трябва да ви безпокои. Майката носи в утробата си девет месеца своя плод и се жертва за рожбата си, защото вярва, че тя е носител на Любовта, а след нея иде Мъдростта; Любовта без Мъдростта и Мъдростта без Любовта не могат. Децата са носители на Истината. Каквито закони съществуват за хората, за човешките същества, за Природата са същите. Отсега нататък хората трябва да цъфтят. В Слънчевата система има нов елемент – това е одухотворението.[15]

Новото в света – това е изгряващото Слънце, а старото – Слънцето, което залязва. Това е закон в Природата и този закон не изнасям като твърдение само аз, но и всяка майка и всеки баща. Когато младата мома и младият момък се задомят, първото дете, което се ражда в дома им, е изгряващото Слънце, надеждата на тяхното бъдеще. Ако мислим, че новото носи някаква пакост, че разстройва обществото и цялото човечество, това е едно криво схващане за ония велики принципи, които действат в Живата Природа. Тогава, ако имаме такива схващания, защо са ни ония деца,

които носят беди на родителите си? Колко дни, колко нощи майките са прекарвали без почивка и без сън за това ново дете, което още не знае да говори – за тази нова идея! Тази идея най-напред е още неопределена, но майката има способност да схваща, да се вслушва и разбира езика на новото същество, на малкото дете.[45]

Следователно ние, хората, посвещаваме целия си живот на тялото, на следствията – там е цялата ни грешка. Майката посвещава на тялото на детето си живота си: милва очичките, ръчичките, носа му, но не се стреми да погледне какво има в душата му, да види това, което се крие в нея. Тя казва: „Ах, моето ангелче!“, но не знае още какво могат да направят тези ръце. Това дете може да бъде един Наполеон*, може да бъде един Калигула**, може да бъде един Толстой***, може да бъде един Христос – не този Христос, когото очакват, а Христос – Човекът с непреодолимата Любов към цялото човечество. Като казвам *Христос*, разбирам Човека, Който има непреодолима Любов към човечеството, Който е намерил доброто, благото в Живата природа, и всичко това иска да предаде на другите така, както го е намерил за Себе Си – това е целта на Христа.[46]

Човекът, докато е още в утробата на майка си, няма възможност да работи – тогава майката работи, майката го моделира, той не е свободен. Но щом се

* Наполеон (15 август 1769 г. – 5 май 1821 г.) – известен военачалник, консул по време на консулата и първият френски император под името „Наполеон I Велики“

** Калигула (31 август 12 г. – 24 януари 41 г.) – римски император известен със своя показно екстравагантен, ексцентричен и жесток деспотизъм.

*** Толстой (9 септември 1928 г. – 20 ноември 1910 г.) – руски писател, класик, известен с религиозните си възгледи и морално-религиозното и философско течение „толстоизъм“.

родите, вие можете да станете майка на себе си – ще работите както искате. Може да кажете: „Това зависи от обществото“. Не, всеки от вас може да извае от себе си такъв човек, какъвто иска, но за това се изисква светъл ум, благородно сърце и силна воля. Имате ли всичко това, можете да направите каквото искате, но ще изучавате законите на природата. Преди да направите това, ще имате големи мъчнотии, но мъчнотиите не са лош признак, това са плюсове за вас. Спрямо онзи човек, който има мъчнотии, Природата е по-благосклонна, отколкото спрямо човека, който няма мъчнотии – такъв е великият закон.[47]

Ако раждането е важен процес, за който се изискват нови, благоприятни условия, не по-малко важни процеси са зачеването и бременността. През времето на своята бременност жената трябва да бъде поставена при най-благоприятни условия: тя трябва да се храни правилно, при добро, хармонично разположение на духа; при това никога да не яде преди изгрев, както и след залез слънце. Трябва да диша дълбоко, да мисли и да чувства право. Понеже в това състояние е силно чувствителна и възприемчива, с голямо въображение, и с ближните си, както и тя сама, трябва да създава най-възвишени гледки, занятия и удоволствия. Утринните ѝ разходки трябва да стават при изгрев, да наблюдава красивите картини на изгряващото Слънце, после да се разхожда в градини, където цъфтят красиви, благоуханни цветя, където се развиват хубави плодни дървета. Където животът расте и се развива, там е неговият смисъл. Чистотата, както физическата, така и духовната, е необходимо условие за бременната жена. Къде ще намери по-голяма чистота

от тази в Природата? За тази цел тя трябва да посещава чисти извори и реки, водите на които да служат като огледало на нейния живот. Тихите, приятни нощи, с небе, осеяно с безброй трептящи звездици, също представляват незаменими картини за жената бъдеща майка.

Казвам: майката трябва да възпитава детето си докато е още в утробата й, а не след раждането; там детето има всички условия за възприемане, а след раждането си то вече ще иска условия за обработване на възприетото. Ето защо и умственият живот на бременната жена не трябва да се пренебрегва. Най-красивата, изящна литература трябва да бъде нейната умствена храна. Животът на светиите, на великите хора трябва да бъде двигател на нейната мисъл. Красива и възвишена поезия, хубава музика и песни трябва да нарушават от време на време тишината на нейния живот. Спокойствие, тишина са нужни за жената майка, както и за Природата, която в това време върши велик творчески акт – създаването на човека. Искате ли плодът на дървото да бъде добър, създайте му условия и го оставете на Природата. Същото се отнася и за създаването на човека. Добрият, разумният човек се зачева и развива при специални условия. За това се изискват три важни момента: цел, средства и постижения. Всичко това ще се намери в Разумната Природа. Сама тя е здраве, красота и чистота и изключва всички болести, всякаква грозота и нечистота.

И тъй, никой човек не се ражда произволно – например предполага се, че първият човек е бил създаден в деня на първото равноденствие, когато усло-

вията са били благоприятни, хармонични. Ето защо нека всички художници, музиканти, писатели, поети и всички велики учени взимат участие при създаването на човека. Светът се нуждае от нови хора, които да работят за неговото изправяне и повдигане. Това зависи от жената, тя е вътрешният фактор, който трябва да използва правилно всички външни благоприятни условия. В това отношение на жената майка, на сестрата, на девата трябва да се гледа като на деликатен, благоуханен цвят, който от никаква слана да не се попарва.

Казано е, че първият човек бил създаден в деня на първото равноденствие, в деня на Любовта. Тогава той е почувствал в себе си присъствието на Великото, присъствието на Божията Любов. Със създаването на жената първият човек е разбрал Божия Промисъл, който работи в света. Следователно, за да се повдигне жената, преди всичко тя трябва да обикне Бога, своя създател. Възпита ли се в тази насока, тя ще помогне за повдигането на човечеството. Само тя е в състояние да роди новия Адам и новата Ева.[48]

Във всеки човек живее един Ангел, чрез когото изпитват Любовта ви. Ако детето ви е своенравно, ще го накажете, ще го смъмрите, за да разбере, че има по-висока воля от неговата – волята на родителите му. Детето не е доволно от отношенията на майка си към него, но неговият Ангел е доволен. Той наблюдава всичко и пише какви методи прилагате за възпитанието на своето дете. И вие като децата се обръщайте към Господа, за да искате извинение за своите погрешки. – „Кой е видял Господа?" Който има очи, той Го вижда. Слепият не може да Го види. Бог е навсякъде, във

всички красиви форми: в камъните, в цветята, в животните, в изворите, в звездите, в хората.[10]

Хранене, дишане и кърмене

Съвременните хора, въпреки науката, с която разполагат, са дошли до положение други да ги учат как да се хранят, каква храна да употребяват и т.н. Срещате една млада майка и тя веднага ви запитва как и с какво трябва да храни детето си. Много проста работа – щом е родила, щом е станала майка, тя трябва да кърми детето си със своето мляко. Ако няма мляко, не е трябвало да ражда. Дете, което не е кърмено от майка си, не може да стане човек. Дете, което не е кърмено от майка си, не може да стане гений, нито светия. Когато майка кърми детето си три години наред, тя трябва да живее чист живот, без да допусне една отрицателна мисъл в ума си. Че къщата им изгоряла, че мъжът ѝ я напуснал – това не трябва да нарушава нейния мир. През тези три години тя трябва да бъде тиха и спокойна.

Какво правят сегашните майки? Те хранят децата си с различни кашички от овес, просо, ечемик и т.н. Тези кашички не могат да предадат на детето онези елементи, които майчиното мляко съдържа. В млякото на жената се съдържат разумни сили, които не можете да намерите в никаква друга храна. И овчето, и кравето мляко са добри, но те изключват от себе си онези разумни сили, които млякото на жената съдържа. Ето защо ние се чудим, когато хората при науката и знанието, които носят в себе си, не знаят как да се хранят

и как да живеят. Овцата знае как да храни малките си, а човек, създаден по образ и подобие Божие, не знае. Казано е в Писанието: „Колко по-горе седи човек от овца!“.[49]

От качеството на майчиното мляко зависи бъдещият живот на детето. А млякото на майката се определя от мислите, които са минали през нея. Не е достатъчно само да има мляко – тя трябва да вложи в него най-хубавите си мисли, най-хубавите си чувства, най-хубавите си действия. Тогава нейното дете ще бъде най-хубавото.[54]

Какво нещо е кърменето? То е цяла наука. Аз препоръчвам на майките и на бащите да изучават кърменето. Наблюдавайте какъв е този закон. Наблюдавайте вашето дете – дали ще ви ощипе, дали плаче, дали ще ви хапе, и от това ще познаете от каква еволюция е то.[57]

Като кърми детето от лявата си страна, майката го подхранва с ония топли, благородни чувства, които са му необходими за живота. Като го кърми от дясната си страна, го подхранва със светли и възвишени мисли. Сърцето е син на ума, а умът – син на душата.[113]

Аз, без да съм бил майка, съм наблюдавал: някои майки първо дават лявата гърда, а после – дясната; други първо дясната, после – лявата. Можем да обясним това научно. Някой път в лявата гърда се намира повече мляко и понеже има по-голямо напрежение, майката дава на детето оттам, за да се освободи от напрежението; понякога дясната гърда събира повече. Това е физиологичната страна на въпроса. Ако дясната гърда на майката се пълни с мляко и тя закърми това дете, то ще стане умно; ако го закърми с лявата,

ще стане добро. Следователно Любовта пълни първо лявата гърда, а умът – дясната. Това ще го проучите.[41]

В бъдеще, докато жената е още бременна, трябва да научи детето как да яде. Храната, която употребява бременната жена, и начинът, по който я възприема, оказват голямо влияние върху детето, което ще се роди. В това отношение са правени много опити и заключението е, че храната е един от главните фактори за физическото и духовното благосъстояние на детето. Значи храната създава човека, тя го повдига, но и понижава.[39]

Щом дойде братството в света, убийството ще изчезне. Който убива, той е дал ход на животинското в себе си. Ще кажете, че престъпникът се е родил такъв, не може да избегне съдбата си. Не е така. И най-големият престъпник може да се възпита, но докато е още в утробата на майка си – ето защо бременната жена трябва да се храни със специфична храна: с чисти и възвишени мисли, чувства и постъпки; само по този начин тя може да помогне на детето си, ако то носи в себе си някакви лоши наклонности. Така, както днес хранят, отглеждат и възпитават децата, не може много да се очаква от тях.[50]

Космичната Обич е един велик закон, който разпределя действията на всички сили в нашето съзнание тъй хармонично, че на всяко нещо, което създава, осигурява и съответната храна, която му е необходима: на ума – съответни мисли, на сърцето – съответни желания, на волята – съответни действия. Но Обич може само майката да преподава: когато съгражда организма на детето си, тя му дава Обич чрез своята Обич на самопожертване. И само онзи, който се само-

пожертва, живее, защото усеща една радост, която го съживява.[51]

Всеки ден човек трябва да знае какво трябва да яде – той не може да яде само една храна. Докато детето е малко, майката го храни всеки ден с мляко, но щом започне да израства, го храни и с твърда храна. Онези, които знаят малко, трябва да храним с твърда храна. Всички хора имат едно механично разбиране за живота. Всички искат да бъдат щастливи, но щастието на човека зависи от разбирането на законите и живота.[52]

Всеки човек може да готви, но не яжте от яденето на всекиго. Ако хората разбираха значението на готвенето, на храната, която употребяват, те биха си въздействали при самовъзпитанието. Всяка майка трябва да има това предвид при възпитанието на своето дете. До седемгодишната му възраст тя трябва сама да му готви. До тази възраст детето трябва да яде само такава храна, която майката е приготвила.[53]

В Космичното съзнание ние разрешаваме въпроса не от гледището на един народ, а от гледището на онзи велик закон, който ни дава подтик и осмисля нашия живот. Всеки баща и всеки учител, който обучава деца, трябва да прилага сполучливо новите методи на възпитание и образование, за да може да помогне на питомците си. Бащите и майките, които изпращат своите деца на училище, ги изпращат не само да събират знания, но и да могат да приложат тези знания практически. Учителите трябва да учат децата първо как да се хранят, какво да ядат, какви са свойствата и качествата на храната, кои храни са най-полезни в здравословно отношение; след това трябва да ги учат как да дишат, за да възприемат чистия въздух.

Под *въздух* аз разбирам всички мисли, каквито и да са те, стига да дават стимул и благороден подтик на човешката душа. Не мислете, че искам да ви направя правоверни. Свободни сте да мислите и да действате както желаете. Аз искам само да ви дам нови методи в живота, за да не се намерите някога в противоречие.[51]

Кой учи детето да диша? Майката още в утробата му е дала първите наставления за дишането. Оттам насетне то диша само. Ако това дете не се ползва от благата на въздуха, майката ще страда, детето ще боледува. Понякога майката не знае, че с физическата храна, която му дава, може да го осакати. Много майки още в началото осакатяват своите деца и много хора са осакатени: някои в първия месец на бременността, някои – във втория, някои – в третия, а някои се осакатяват, след като се родят – до третата година. Докато детето бозае от майка си, тя може да го осакати. Всяка тревога отравя млякото.

Майката, която храни детето си с мляко, не трябва да има никакви отрицателни мисли. Всяка отрицателна мисъл носи страшна отрова, с която майката може да отрови детето си. Животът е предизвикал тази отрицателна мисъл. След това започва да възпитава детето си и казва: „Това няма да правиш, онова няма да правиш!“. Нашият живот седи в едни правила, които ние сами не можем да изпълним.[55]

Децата още отначало трябва да се хранят с много добра храна. За да може да се храни добре детето, майката трябва да има отлична мисъл, чувство и постъпка. Ако не мисли добре, не чувствува добре и не постъпва добре, в нейните гърди се образува една нечиста храна и така още в началото, без да иска, тя отравя детето със

своите мисли и чувства. Понякога бащата не знае и се кара с майката, но при всяко каране се образува отрова. Лошата дума образува отрова, подозрението образува отрова, отрицателните мисли образуват отрови. Най-първо трябва да се научим да мислим правилно, за да се освободим от съвременните отрови.[58]

Сега във вас остава мисълта: „Разправя, разправя, но как се добиват пари?". И казва някой: „Вместо да ни говориш, по-добре да ни дадеш!", но има неща, които не могат да се дават. Например от дишането, от храната зависи да бъдете здрави. Аз не мога да дишам и да ям вместо вас. Може и това да стане, но казвам: когато майката е бременна и има правилно дишане и правилно хранене, когато диша и се храни добре, детето в нейната утроба се храни. Но то ще излезе от утробата, изменят се законите.

Някой път ние искаме да имаме лесните условия. Правдоподобно е. Ти можеш да имаш условията на малкото дете в утробата на майката. Имал си тия условия, но сега са се изменили, не можеш да живееш както едно време. Било е време, когато човек не е грешил, но излязъл веднъж от утробата на майка си, има възможност да греши. Ала и грехът е до известно време. За хората грехът е в известна област. Щом излязат от тая област, няма да имат възможност да грешат.[56]

Музика и други изкуства

Ако майка ти те зачене в Умствения свят без му-

зика, ако те зачене в сърцето без музика и ако на Земята слезеш без музика, ти си нещастен човек, който ще претърпи най-големите страдания на Земята.[59]

Всяко полюляване на листата на дърветата е тон, който за неразвитото още ухо се схваща като шум. Днес посещавате концерти, за да слушате музиката на Шопен*, на Моцарт**, на Бетовен***. Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите се листа, вместо тая на великите музиканти. За да свири добре, цигуларят трябва да вкара душата си в самата цигулка, но така малцина свирят. Когато казваме, че някой музикант е вещ, разбираме, че той свири с душата си, т.е. по четирите формули. Освен вътрешните качества на цигуларя, нужно е и цигулката да има качества. Четирите ѝ струни отговарят на четирите темперамента на човека и между тях трябва да има правилно съчетание, иначе ще свириш без никаква хармония. Бъдещата майка трябва да разбира от това съчетание, за да създаде здрав, добре развит организъм на своите деца.[60]

Не е лесно да бъдеш певец. Да желаеш да пееш е едно, да бъдеш певец е друго – за това се искат условия, създадени преди няколко поколения. Освен това майката и бащата трябва да са музикални, за да предадат своята музикалност на децата. Обкръжаващата среда, публиката, също трябва да бъде музикална. Публиката предразполага певеца, дава му импулс да

---

* Фредерик Шопен (22 февруари 1810 г. – 17 октомври 1849 г.) – полски композитор от периода на Романтизма и виртуозен пианист.

** Волфганг Амадеус Моцарт (27 януари 1756 г. – 5 декември 1791 г.) – плодовит и влиятелен австрийски композитор от класическата епоха.

*** Лудвиг ван Бетхòвен (17 декември 1770 г. – 26 март 1827 г.) – немски класически композитор, представител на Виенската школа, важна фигура в преходния период между класицизма и романтизма.

пее. Ако не го обича, той не може да пее. Следователно, за да бъде някой певец, трябва да се спазват следните условия: майката и бащата да са музикални, да имат разположение към музиката; певецът да има същото разположение и музикалност; публиката да е музикална и да обича певеца. Значи предразположението на ума, на сърцето и на душата към музиката създават добри условия за развитието на човека.[61]

Трябва да знаем какво да се развива в човека. Когато го възпитавате, вие трябва да знаете как да регулирате в него страха; ако е много горделив, трябва да знаете как да регулирате неговата гордост; ако е голям фанатик, трябва да знаете как да регулирате този фанатизъм – фанатикът мисли, че като неговите възгледи няма подобни в света. Който се наема с възпитанието на човека, той трябва да знае как да регулира неговите възгледи. Ако срещнете човек, в когото Вярата е слабо развита, трябва да знаете как да постъпвате с него, за да се развие тя. Ако в някого чувството за приятелство не е развито, трябва да му съдействате да го развие; не че не е развито съвсем, но трябва още да се работи.

Майката трябва да създаде това нещо в своето дете. Още отначало, докато е в утробата ѝ, тя трябва да внесе тези чувства в него. Ако желае и знае как, тя може да създаде гениален син, но същевременно може да създаде и един глупец. Ако в бременността си се тревожи много, не може да създаде никакъв гений. Докато е бременна, майката трябва да се занимава с най-хубавите работи: с музика, с изкуство, с наука, с духовен живот, с идейни работи. И когато синът се роди, той ще носи в себе си тези таланти и дарби, които майката е вложила в него.[62]

Дойде ли Любовта между хората, майките ще раждат добри, разумни, здрави деца. Всички добри,

всички гениални деца, били те поети, музиканти или художници, се раждат при условията на Любовта. Аз наричам тия състояния *Лемру*.[63]

Ролята на бащата

Щом човек се ражда в света, той трябва да има баща и майка. Неговият баща трябва да бъде най-разумният от всички и неговата майка трябва да бъде най-благородната от всички. Ако аз бих имал един баща, бих желал той да бъде най-разумен и ако имам една майка, бих желал тя да бъде най-благородна – по-голямо богатство от това не мога да искам. Имам ли това, аз съм в състояние да се справя със своя живот, да си проправя път в него. Мощните сили седят скрити в самия човек. Ако вярвате в това, има един закон в природата, който можете да проверите. Ако знаете езика на Природата, тя може да ви отговори и да задоволи всичките ви нужди.[16]

Всички престъпления – убийства, пиянства и ред други, стават в утробата на майката. Следователно, когато се проповядва, че не трябва да се вършат престъпления, на майката трябва да се създават онези висши благоприятни условия, при които тя трябва да зачене. Когато зачене, трябва да бъде като жрица. Не само майката, но и бащата трябва да бъде един жрец. Не само майката и бащата, но и братята и сестрите трябва да бъдат като жреци. И най-после, не само те, но и цялото общество трябва да бъде от жреци на чистотата и възвишения живот. Всички трябва да работят за

създаване на тези велики условия, които да родят великите идеи в света. Казвам: само по този начин можем да се избавим за в бъдеще от злото, което съществува в света.[64]

Първите елементи, с които детето се запознава, това са неговите майка и баща. Дете, което не е кърмено от майка си и което не е чувало гласа на баща си, е лишено от най-благоприятните условия на живота. Майката предава мекота на сърцето, а бащата – светлина на ума и сила на волята. Без майка детето би било твърдо като камък, а без баща то би се намирало в положението на лист, носен от вятъра по всички посоки. Има ли баща, детето ще бъде лист, който се държи здраво за дървото и се ползва от неговите блага. Мекото и милостиво сърце на човека се дължи на майката, а знанието и светлината на ума – на бащата. Аз взимам думите баща и майка в техния широк смисъл.[65]

Всички гениални хора в света са приели един подтик отвън, който е развил техните дарби. Първите, които дават подтици, са майката и бащата. Какъвто и да е подтик, и най-силният, за каквато и да е дарба, дават майката и бащата; на второ място иде учителят, на трето място е външното общество. Това са факторите.[66]

Любовта на майката е магнетична, а на бащата е електрична. Нежността идва от магнетизъма, а силата иде от електричеството. Целувката на майката е нежна, магнетична, на бащата – силна, електрична, на брата е благородна, а на сестрата – чиста.[114]

В Природата имаме два стремежа: единият – от центъра на Земята, който отива към нейната повърхност, а другият – от центъра на Слънцето, който сли-

за към Земята. Това е възвишеното. Когато един мъж и една жена се поставят във връзка, за да помогнат на възвишени души да дойдат на Земята, този брак е естествен, Божествен. Когато стават проводници на души, които не са напреднали, които са по-нисши, това е неестествен брак.

Мислите ли, че през един баща, който пиянства, и през една майка, която живее разпуснат живот, може да се родят възвишени души? Ако се оженят, ще се родят ненапреднали души. Първото нещо е да се създаде чистота, в мъже и жени трябва да има абсолютна чистота – не външна, на тялото, а абсолютна чистота на мислите, абсолютна чистота на сърцето, не безразборно някой да обича тази или онази жена. В Любовта няма никакво престъпление. Две чисти води като се съединят, не се опетняват. Една чиста и една нечиста, като се съберат, се опетняват. Една чиста мисъл не може да опетни човека. Едно нечисто и едно чисто желание, като се съберат, се опетняват. Една чиста и една нечиста мисъл, като се съберат, може да те опетнят.[67]

Щом вашата майка ви роди, вие ще бъдете свободни. До това време всичко можете да очаквате. Може да стане някакво сътресение с вас, да пострадате. Някога бащата се кара с майката, тя се вълнува и вие се вълнувате отвътре. Искам да обърна вниманието ви на факта, че страданията хвърлят отпечатък външно и вътрешно върху човека. Същото е и с радостите, и те се отпечатват върху човека.[68]

Питам: физиологически и биологически може ли едно дете да завърши своето развитие, ако бащата и майката не му помагат? Не може, по никой на-

чин не е възможно. На детето му трябва една утроба и разумни същества, които да са съвършени. Бащата и майката са два полюса, които са свързани с Вечното Битие. Те представляват всичките материали, които са необходими за съграждането на човешкото тяло. След това се съграждат Божественото начало – това, което наричат *дух*; това, което наричат *разумна душа*; това, което чувства реално, и след това умът – това, което мисли, което прави формите; след това сърцето и човешката воля. Това са цели светове, които се влагат в човека. Умът трябва да ги изучава. Дотам, докъдето са достигнали, хиляди години ще ги изучавате.[69]

Майката и бащата са главните работници за съграждане на физичното тяло на детето. Щом излезе от утробата на майка си, то започва да работи върху себе си. Кой е главният работник за създаване на духовното тяло, наречено неръкотворно? Бог. Той е създал това тяло за жилище на душата. Чрез него душата расте и се развива, затова трябва да ѝ съдействате. Така вие постоянно ще се изменяте и ще изучавате законите на живота. Ако не познавате тия закони, и себе си няма да познаете.[70]

Няма мисъл, чувство или постъпка, добри или лоши, които да не принесат своите плодове. Това е закон, който всеки човек може да провери. Хората на XX в. не признават този закон и живеят така, както намират за добре – ядат и пият и не мислят за последствията на своя живот. Мъжът и жената не са в съгласие помежду си, но не мислят за това и очакват добри деца. Ако децата им не излязат добри, те се чудят на кого приличат, без да подозират, че причината

се крие в тях. Божественият закон гласи: за да бъдат децата добри, бащата и майката трябва да са в пълна хармония помежду си. Това не значи, че те трябва да бъдат съвършено еднакви, но да имат допирни точки помежду си, да се обичат и разбират.[71]

Сложете в ума си мисълта „В Името Божие“ – Бог ще дойде у вас и ще ви научи как да пресъздадете своя дом. Не е мъчно човек да подобри живота си и живота на своето семейство, но трябва да се освободи от съмнението. Един е пътят за посяване на добри мисли и желания – да работите в Името Божие. Постигнете ли това, Бог е сред вашите мисли и желания. Лошите мисли не могат да се обработват в Името Божие. Който се опита да направи това, ще плати скъпо. Никой няма право да малтретира майка си, която е посветила здравето си, силите си, живота си за него. Позволи ли си да се отнася грубо и жестоко с нея, скъпо ще плати. Ако бащата и майката не изпълняват с Любов задълженията си към своите деца, ще платят четирикратно. Болестите на съвременните хора не са нищо друго, освен полици, които те изплащат за неизпълнен дълг към децата си, когато са били родители, или към родителите си, когато са били техни деца. – „Какво да правим, за да се излекуваме?“ Да обичаме родителите си, да обичаме своите братя и сестри.[72]

Лесно се освобождава човек от външните си наематели, но какво ще прави, когато дойде детенцето, вътрешният наемател? То плаче всяка нощ, налага се, иска това-онова, а майката не може да спи, не е свободна да си легне. Детето плаче и като не може да го успокои, тя събужда бащата – и той да се зани-

мава малко с него. Бащата казва, че това не е негова работа, майката е длъжна да гледа детето си. Това не е Любов към Бога, това е неразбиране на великия Божи закон. Защо плаче детето? Защото вижда, че се е излъгало. То казва: „Няма Любов в този свят. Много платих, малко получих". Обаче майката го взема в ръцете си, изкъпва го, нахранва го и като задоволи нуждите му, то се успокоява и казва: „Сега съм доволен, има смисъл животът".[73]

Ако майката и бащата не внесат в душата на детето свещен образ за Бога, те не са изпълнили своето предназначение както трябва. Децата трябва да запазят в душата си свещен образ за майка си и за баща си като заместници на Бога. Всъщност така ли е? Много синове и дъщери очакват родителите им по-скоро да си заминат за онзи свят, за да ги наследят. Слушате някой син или някоя дъщеря да казват: „Време е вече старите да си отидат на онзи свят". Казват ли така за майка си и за баща си, те не са истински майка и баща.

Първото нещо, към което трябва да се стремите, е да повдигнете чувството към майката и бащата на онова ниво, на което е било някога. Каквото и да правите, както и да се отнасяте към майка си и баща си, те съществуват във вас по всяко време. Каквото и да прави, човек не може да се освободи от майка си и от баща си – те съществуват в самия него. Майката символизира Любовта, бащата – Мъдростта. Следователно човек трябва да има свещен образ за Любовта и за Мъдростта. Спомни ли си за майка си и за баща си, той трябва да забрави всички неволи и страдания, да се освободи от

всички скърби и недоволства. Ако не може да се освободи от мъчнотиите си и да се зарадва, или баща му и майка му не са това, което трябва да бъдат, или той не ги е разбрал. Това са новите веяния, към реализирането на които човек трябва да се стреми.[74]

Наследственост или право на избор

Човек дохожда много пъти на Земята, не само веднъж. Колко пъти дохожда? Колкото иска – от него зависи. Обикновеният човек се преражда на всеки 45 години. Ако слиза на Земята да се учи, Разумните същества му определят в кое семейство ще се роди, той няма свободен избор. Ако идва на Земята съзнателно, да помага на хората, той има свободен избор да се роди където иска. Колкото по-напреднал е в развитието си, толкова по-голяма свобода има при слизането си на Земята. Гениалните хора и светиите идат рядко на Земята, когато човечеството отбелязва епоха в своя живот. Великите Учители идват на всеки две хиляди години. Те внасят голямо преобразование в човешкия живот.[75]

Казвате, че бащата и майката създават синовете и дъщерите си. Това е вярно по отношение на Бога, но не и по отношение на хората. Бащата и майката не създават синовете и дъщерите си, но те представляват условия за тяхното проявяване. Според развитието си синът и дъщерята сами ще изберат своите родители. Съгласно този закон развитието на човека определя и неговото бъдеще. Значи бъдещият живот

на човека зависи от настоящия. Хората даже не подозират великата цел, за която са дошли на Земята. Сега се приготвя материал за тази велика цел. Мислите и чувствата са материалите, от които ще се създаде бъдещият човек.[76]

Което майката е предала на детето, друг никой не може да предаде. Вие никога не можете да предадете на едно дете това, което му е предала майката, която го е родила. Или, другояче казано: някой път проповядвате на един човек, искате да го обърнете към Бога; като го обърнете към Бога, вие можете да бъдете като един настойник, като някой възпитател или мащеха, но не като същинската майка. Мащехата по какво се отличава от истинската майка? Има грамадна разлика. Аз не желая да ме възпитава мащеха, нито втори баща. Може в краен случай.[77]

От чисто органично гледище светът има няколко института, които са Божествени – например бащата и майката, домът; те са първите институти на Земята. По-благородно и по-светло учреждение от дома няма и по-високо от званието на баща и майка пак няма. Наистина, има много бащи и майки на Земята, но те са всъщност пастроци и мащехи. По отношение на органичния свят бащата и майката играят важна роля: с кръвта си те предават на децата си качествата на своите души. Възпитанието на децата се обуславя от качествата, които майката влага в детето още в крехката му възраст. Благородните зародиши, които майката влага в кръвта на детето, са ценна есенция, която сетне се разлива и разнася бла-

гоуханно в обкръжаващите това вече порасло дете. После нищо не може да се вложи и посее в човека.

Това, което съвременните хора наричат възпитание, е просто дресиране. При майчиното възпитание процесът е в корена – там той образува и видоизменя ума и сърцето; при дресирането имате само една външна полировка. Може да дресирате маймуна, може да дресирате гълъб, но щом пак ги поставите в естественото им положение, те ще заживеят първия си живот. В Съединените щати са правили опити: правителството е отпускало грамадни суми за възпитанието на местни индианци; някои от тези индианци завършили разни колегии и университети, но като се върнали при своя народ, забравили това, което са учили, и пак подивели. Само ако някой от тях се обърне и усвои коренно християнството, в него става промяна.[22]

От децата си майката и бащата могат да видят как са живели. Ако децата боледуват, или майката е виновна, или бащата е виновен. Ако синът боледува и върви по бащина линия, бащата е виновен. Ако дъщерята боледува и прилича на майка си, т.е. върви по женска линия, майката е виновна. Ако пък синът върви по линията на майка си и боледува, майката е виновна. Ако е глупав и върви по майчина линия, пак майката е виновна. Ако синът е лош и върви по бащина линия, бащата е виновен. Мнозина казват, че еди-кое си дете върви по линията на дядо си и прадядо си. Това е по закона на наследствеността. Значи бащата на това дете е приел някакъв недостатък от своя баща и после, като е станал сам баща, е предал този недостатък на сина си. И когато казват, че някое

дете прилича на дядо си и на прадядо си, то е защото и баща му прилича на своя баща. Понеже детето днес върви по бащина линия, то приема от баща си този недостатък, който баща му е приел от своя.[78]

Сега ще се обърна към онези, които изучават астрология. И тук, и в Америка, и в Англия, и в Германия правят една грешка, понеже вземат това изкуство за прехрана. Те приличат на врачки. Една врачка, за да се прехрани, ще каже някоя лъжа. Циганката ще ти каже: „Девет кила късмет имаш“. Майката и бащата определят качествата на зодиака, астрологическия момент, когато детето се ражда. Ако се роди на 22. март, понеже март е дом на човешкия ум, това дете така се поляризира, че всичките домове се намират в едно хармонично съчетание. Но зависи от бащата и майката. Ако бащата е учен, и детето ще бъде умно. Ако майката е умна, и детето ще бъде умно. Те определят неговите астрологически възможности. То не може да измени своя път. Един напреднал дух никога не избира невежа майка. На мен да не ми разправят! Една напреднала душа избира отличен баща и отлична майка. Душа, която не е напреднала, може да избере посредствени.[79]

Ще убиеш някого, но в друг живот ще станеш майка, ще събереш нужния материал да съградиш нова къща на убития. Той ще стане твое дете, за да разбереш колко струва животът на човека.[80]

Какви ще бъдат очите на детето в голяма степен зависи от майката. Тя е художникът, който слага цветовете на детето си. Ако в бременността си майката

хареса някои сини очи и постоянно мисли за тях, тя може да създаде такива сини очи на своето дете. Ала в повечето случаи наследствеността преобладава и затова ще видите, че очите на детето по цвят са или като тези на майката, или на бащата, или на бабата, или на дядото.[81]

Раждане

Какво дете ще роди майката – това зависи от нея. Докато е бременна, майката има грижа за детето си. То не е самостоятелно и зависи от нея. Каквито грижи положи майката за него, духовни или физически, такова ще бъде то.[82]

Ние, съвременните хора, често се питаме защо Природата е направила човека така. Това не е правило на Природата. Ако едно дете се роди сляпо, за това не е причина Природата. Ако се роди идиот, не е причина Природата. Ако се роди сакато или неспособно и т.н., ни най-малко не е причина Природата. Причина сме ние, хората, които не разбираме. У нас има баби, които, след като се роди едно дете, му наместват главата. Не бутайте главата![83]

За да бъдете здрави, вие трябва да имате здрав баща и здрава майка, нищо повече. Ако не сте роден от здрав баща и от здрава майка, никой не може да ви помогне. Това поддържат и всички религии. Те дават методи как може човек да се освободи от своето лошо наследство. И Писанието дава цяр как може човек да

бъде здрав. Ако болният може да се роди от Бога, той ще оздравее. Да се родиш от Бога значи да се родиш от вода и Дух. Роденият от Дух и вода подразбира да се роди от здрава майка и здрав баща. Колкото и да ви се говори, ако се родите от болна майка и от болен баща, съвсем ще закъсате.[84]

Гениите се раждат през известни години, дни и месеци, при известни съчетания на планетите, на Слънцето, на Луната и на другите по-важни планети. Светиите и учителите, както и гениите в света, се раждат при специални съчетания на планетите.[85]

Хора, родени вечер, носят белезите на нощта; хора, родени денем, носят белезите на деня. Също така ония, които са родени сутрин, при изгрева на Слънцето, коренно се различават от тия, които са родени вечер, при залеза. Изобщо, всеки човек носи белезите на часа, минутата и секундата на своето раждане. Тази е причината за голямото разнообразие, което съществува между хората. Някои носят в себе си повече от силите на тъмнината, а други – повече от силите на светлината. Който се ражда вечер, той непременно е заченат денем, при действието на светлината; който се ражда денем, той е заченат вечер, при действието на тъмнината. Това показва, че в природата съществува закон на контраст, на компенсация на нейните сили.[86]

За да роди едно умно и красиво дете, майката е работила в това направление десетки години. За да роди гениално дете, тя е поддържала тази мисъл в ума си векове.[87]

Всеки човек се ражда с определена мисия, колко-

то и да е малка или голяма. Защо да не се радваш, ако детето ти бъде обикновен човек, но да изпълни мисията, която му е дадена? Малкото колелце в часовника изпълнява толкова важна работа, колкото и голямото. Малкият работник на държавата е толкова важен, колкото и министър-председателят.[88]

Любовта подмладява, Мъдростта носи знание, а Истината помага за прилагането им. Истината е връзка между Любовта и Мъдростта. Какво означава раждането? Да се роди дете значи майката и бащата да се подмладят. Те ще бъдат млади само тогава, когато синът и дъщерята ги обичат. Ако децата не обичат родителите си, последните бързо остаряват.[115]

Колкото по-мъчно ражда жената, толкова повече полици има да плаща. Когато ражда, тя трябва да се обърне към Бога с молба да я научи да изпълнява волята Му.[80]

Като излезе от утробата на майка си, детето минава през всички радости и страдания, каквито майката е преживяла през периода на своята бременност.[89]

Мнозина се запитват защо хората умират и защо се раждат. Много просто – хората умират и се раждат, защото сами искат това. Който иска да се роди, ражда се; който иска да умре, умира. Детето се ражда или защото майката иска, или защото то иска. Казвате: „Така ли е всъщност?“. За мен е така, а за вас – както искате. Вие можете да вярвате, можете и да не вярвате. – „Ама ние вярваме в Бога, за Него мислим.“ В Бога вярвате, а по цели дни мислите как по-добре да се наредите. По цели дни нареждате къщата си. Бог не е човек, за

да дойде в къщата ви. Това не значи, че човек трябва да изостави къщата си, да не я чисти. Който е чист отвън, и отвътре трябва да бъде чист.[82]

Защо, като се роди, детето заплаква? Защото не усеща ръката на майка си, която трябва първа да го поеме. Днес бабата първа поема детето, а не майката. В Божествения свят майката първа поема детето си. Под *майка* разбирам Любовта. Докато има баби, хората всякога ще бъдат хилави. В бъдеще никакво бабуване, никакви баби![90]

От здрав баща и от здрава майка всякога се раждат здрави деца. Това е закон, в който няма изключения. Невъзможно е здрави родители да родят болни деца. Ако родителите са болни, и децата им ще бъдат болни. Даровитите родители всякога раждат даровити деца, а бездарните родители – бездарни деца. Затова е казано, че дървото се познава от плодовете.[91]

Страх

Казвал съм много пъти, че майката и бащата могат да приложат Христовото учение. Как? Вие трябва да вярвате в Христовото учение и когато се ражда син или дъщеря, трябва да знаете какъв наклон да дадете на вашето дете. Майката може да вдъхне на детето си разумност и интелигентност, може да му вдъхне религиозно чувство, да уякчи волята му, а може да го

направи и полуидиот. Бременната жена не трябва да се бои от нищо, трябва да ѝ се внушава безстрашие, тя трябва да бъде смела и решителна, да ходи без страх и тъмнина – това трябва да се проповядва на бременната жена. Нейният ум трябва да бъде бодър, да е зает с всички възвишени и благородни мисли, и то не само с мисли от отвлечения свят, но и с всички реални истини, които занимават днес съвременното общество. Бременната жена не трябва да се плаши от нищо. Тя трябва да бъде оптимистка, да каже на детето си: „Слушай, мама, аз искам от теб да бъдеш един съвършен човек, да носиш всичкото благо в света и да знаеш, че човек всичко може да направи в Името Божие“.

А сега как ще може онази бременна майка да вдъхне нещо велико, благородно в детето си, когато се страхува, мъжът ѝ по цели нощи не се връща вкъщи, съседките ѝ я дразнят и тя постоянно плаче. Какво ще бъде това дете? Това казвам на младото поколение. Някой казва: „Да не се жени човек“. Не, неженението не разрешава въпроса. Всеки човек иска да обича и да бъде обичан. Някой казва: „Не искам да се женя“. Да, но водиш любов. Хубаво, ти не искаш да се жениш, но ядеш, нали? Не е там въпросът. Той седи в следното: всички трябва да изпълним един закон – абсолютно всички трябва да изпълним Волята Божия по един и същ начин.[27]

Като прекара девет месеца в утробата на майка си, най-после майката казва: „Ти не можеш да седиш повече вътре, трябва да излезеш вън“. Тя въздъхва сво-

бодно и се освобождава. По никой начин тия двамата, майката и детето, не могат да живеят заедно повече от девет месеца, те трябва да се разделят. И тогава майката усеща един страх. Докато се разделят, понякога е нужен ден, някога – два, а някога – три. Някой път тази работа става много лесно, но някой път положението се влошава. Това са символи на духовния живот, които аз искам да ви обясня.[92]

Братство

Основната идея на Новото учение е Братството. Братството трябва да се приложи вътре в домовете. Майките и бащите трябва да разбират този основен закон за Братството, за да могат да създадат новите условия за отглеждане и възпитание на децата. Някой младеж е буен, върши пакости. Как постъпват с него според старото възпитание – изтезават го, затварят го, но в затвора той изгубва здравето си и държавата го храни. Тоя младеж може да стане отличен гражданин. В него има изблик на енергия, която трябва умело да се впрегне в работа. Казвате за него: „Да, но той е един грешник, престъпник“. Обществото е създало такива условия, с които той не може да се бори.[45]

И тъй, този велик закон сега призовава хората към братство и сестринство, само тогава ще имаме една Нова наука. А сега каква е нашата наука? За онова малко агънце, което детето гледа, целува и венци му прави, идва ден, в който майката казва: „За

да може маминото детенце да живее, трябва да заколим това агънце“. Малкото детенце плаче. Казвате: „Не, тъй трябва да се живее“. Е, мислите ли, че това ваше дете ще се възпита? То ще се запитва: „Как тъй този Господ, Който е толкова добър, позволява да се отреже гърлото на това агънце?“. – „Е, мама, тъй е наредил Господ.“ Не, не е наредил тъй Господ, ние наредихме тъй живота. И сега трябва да се освободим от нашите заблуждения! Да не мислим, че Господ е наредил света така. Не, тези агънца не трябва да се колят. А сега имаме една култура на убиване, на осакатяване краката на този, на онзи. Чува се само *бум-бум*. Всички казват: „То е за отечеството“, но каква полза са принесли войните на човечеството? Абсолютно никаква. Хората са се ожесточили и днес войните донесоха този разврат. И бъдещите войни няма да донесат нищо добро. Трябва да воюваме, но по какъв начин? Да воюваме, но да не убиваме. Този закон на Любовта сега призовава хората. Трябва да дойдат най-способните, най-великите, най-добрите хора – майки, бащи, учители, свещеници, хора незаинтересовани, за да подемат това велико дело. Ако те не дойдат навреме, други ще дойдат.[8]

Истина

Питам: коя майка, след като е лъгала децата си с различни караконджовци, самодиви, е допринесла

нещо добро за тях? Коя майка, като е обещавала разни неща на децата си и не е изпълнявала своите обещания, е допринесла нещо добро за тях? В резултат на тия лъжи и неизпълнени обещания децата са изгубили уважението и почитта към родителите си. Още докато е било в утробата на майка си, малкото дете е изгубило уважението си към нея – защо? Защото през цялото време на бременността си майката се е съмнявала в Бога, във всичко велико и красиво в живота. Всяко съмнение във Великото Начало на живота е в сила да опорочи душата на човека.[76]

Някои ме запитват: „Ти винаги ли говориш истината?". Да, аз съм мислил върху всяка дума, която казвам. Ако говоря честно, справедливо, говоря за своето добро, защото не искам да опозорявам своята чест, не искам да позоря своите братя, не искам да позоря Името Божие. А искам един ден, като ви срещна, да зная, че съм бил всякога справедлив спрямо своята душа и ум, та и вие да вървите по тоя Път. Само така, с това Учение, ще може да се подобрят майките и бащите, а всяко друго учение носи страдания, страдания, страдания![45]

Днес светът е пълен с проповедници, но още не се е оправил. Защо? Защото и проповедници, и майки, и бащи, и учители, вярват първо в себе си, а после в Господа. Те се разделят на особени мнения и всеки защитава своето. Светът е пълен с бащи и майки; те са проповедници на своите деца. Значи светът е пълен с попове и попадии. Какво означава думата *поп – баща*. Една българска поговорка казва: „Вържи попа, да е мирно селото!". Тук думата *поп* е употребена в лош смисъл – вместо дявол. Значи вържи дявола, за да е мирно

селото. Тази поговорка не е права. Думата *поп* означава *баща*; всеки свещеник е баща. На какво? На Истината.[93]

Зад всяко явление се крие някаква причина. Например срещате едно дете, което заеква. Търсите причината за заекването и не можете да я намерите. Причината се крие в майката. Като бременна в четвъртия или петия месец, тя срещнала една жена, която заеква. Още като я видяла, образът и говорът ѝ направили силно впечатление, от което дълго време не могла да се освободи. Без да подозира, тя предала този недостатък на детето си. Във време на бременността си жената е крайно впечатлителна, поради което всичко се отразява върху детето. Като знае това, тя трябва да отбягва срещи с хора, които имат физически или психически недостатъци. Особено лесно се предава лъжата, затова бременната жена трябва да избягва срещи с хора, които обичат да лъжат. Това не значи, че хората лъжат съзнателно. Някои си служат с лъжата и сами вярват в нея. Други пък обичат да послъгват и знаят, че не говорят истината.[94]

И казвам, че трябва да се повдигнем до такава висота, до този чист морал, който ни се посочва от Светлото Братство. Да не лъжем! Майките и бащите не трябва да лъжат. Каквото кажат майката, бащата, свещеникът, съдията, трябва да го изпълнят, да умират на своята дума. Ако аз изпълня своето обещание, мога да се нарека човек; не го ли изпълня, в мене няма никаква човещина, никакво братство. Бъдещата наука е на страната на онези хора, които живеят по този начин.[45]

Новият живот ще възроди народите, обществата, семействата, училищата, майките, бащите, свещени-

ците, управниците. Кога ще дойде новият живот? Когато Правдата, Истината и Светостта се поставят като основа на тоя живот.[44]

Ако вие вървите по линията на баща си и когато сте заченати в утробата на майката, баща ви е намислил да направи престъпление, но не го е направил, вие ще го направите. Ако бащата е намислил да направи нещо добро, ако вие вървите по негова линия и той не го е направил, като се родите, вие ще направите доброто. Така че когато дойдеш в живота, като направиш това, което баща ти и майка ти са мислили, тогава ще вършиш онова, което ти мислиш. Виждате как сме в зависимост, затова се говори да имаме добри майки и бащи, за да ни улеснят. И Любовта трябва да дойде в света, за да улесни възпитанието на хората.

Казвам: единствената сила, която може да избави учениците в света и целия свят от лошия път, това е Любовта. Тя е като метод за самовъзпитание, метод за подмладяване, метод за здраве, метод за щастие – за всичко. Като дойде, Любовта има начини да доведе Мъдростта, да дойде и Истината.[95]

Като проверявате думите ми на опит, вие се убеждавате в истинността им, а не ги приемате като аксиома. Ако дъщеря ви мисли да се жени, отворете Евангелието на мястото, където е притчата за кваса и за жената, която омесила брашното, и се опитайте да я изтълкувате. Говорете на дъщерите и на синовете си Истината дотолкова, доколкото те могат да ви разбират. Ако им говорите според степента на тяхното развитие, те ще ви разберат. Не се страхувайте, не мислете, че няма да ви разберат. Какво става днес?

Майките се страхуват да говорят Истината пред синовете и дъщерите си, но им търсят подходяща партия – богати или учени. Богатството и учеността не са съществени неща в живота. Важно е момата и момъкът да бъдат здрави по ум, сърце и воля. Ако между ума и сърцето им се яви дисхармония, ако в чувствата се явят противоречия, те заболяват от туберкулоза.[10]

Някои казват, че човек трябва да се сблъска с реалността на живота, за да го разбере. С други думи – със своето гледане на нещата човек трябва да се сблъска с реалността, за да разбере, че това, което мисли, не е вярно. Само така той ще измени своите стари възгледи за живота. Майката и бащата казват на децата си, че трябва да изменят своите възгледи за живота, да приемат Новото. Те започват добре, но после пак се връщат към старото и свършват зле.

Докато е малко, детето вярва на родителите си като на Бога. Като започне да разбира, то вижда, че майка му и баща му са го плашили с недействителни същества, с караконджовци, с вампири и др. То гледа критично на родителите си и не им вярва вече. Не само това, но децата изработват своя философия за живота и казват: „Не е нужно всякога да се говори Истината. Може понякога да се прилага и лъжата“. Децата виждат, че родителите критикуват, съмняват се, нямат доверие един в друг и започват да им подражават. Защо трябва хората да се съмняват, когато могат да живеят в Абсолютната Истина? Защото нямат достатъчно Светлина.[93]

Всеки, който не люби, е в ада. Всеки, който люби, е в Рая. Всеки, който обича, е в Рая. Всеки, който не обича, е в ада. Всеки, който обича Истината, е в Рая. Всеки, който не обича Истината, е в ада. В Рая можете

да влезете лесно по три начина: или по Любов, или по Мъдрост, или с Любов към Истината.[96]

Ако те бият, причината е, че ти си говорил истината без Любов. А всяка истина, говорена без Любов, е наполовина лъжа. Когато казвам, че онзи, който говори истината, говори и лъжата, разбирам, че който говори истината без Любов, говори и наполовина лъжа; онзи, който говори истината с Любов, говори цялата истина. Това е факт. И ако вие говорите истината без Любов, то е наполовина лъжа. Ако я говорите с Любов, то е цяла истина.[97]

Заключение

Аз искам жените на Новото учение да бъдат идеални, искам всяка жена да бъде спретната, смела и решителна в проявата на своите добродетели. Искам жената да бъде умна, съобразителна, да схваща добре нещата и пред никаква мъчнотия да не се колебае. Желая всяка жена на Новата култура да се отличава по нещо – по вървежа си, да има нещо пластично в нея, да бъде подвижна; където минава, всички да казват за нея: „Ето една благородна жена, сърце има тя“. Ако я срещне мъж, който отива да пие или да върши престъпление, да каже: „Отказвам се от лошото си намерение. Не искам да върша повече престъпления“. Искам жената да бъде изповедник на мъжа, да го погледне строго и да каже: „Пътят, по който си тръгнал, не е прав. Не ми харесва този път! Ела с нас в пътя на Любовта“.[98]

Върху нашите тела се отразяват известни съби-

тия – индивидуални, обществени и народни. Знаете ли това? Ние носим греховете на цялото човечество. Не мислете, че ние, които сме далеч от Африка, не носим греховете на африканците; носим ги. Има една вътрешна сила, която свързва хората и преплита живота им.

И тъй, в бъдеще, когато съзнаем този велик закон, ще разберем, че всички хора трябва да създадат добри условия, за да може да се избегнат всички съвременни нещастия. И не един път аз съм казвал, че това нещо само майките са в състояние да създадат. Всяка майка, като зачене едно дете, мъжко или женско, да каже: „Дъще, синко, аз искам да живееш в бъдеще в закона на Любовта и да представляваш нейната пълнота". Ако каже така, тя ще има дъщеря или син герои, които ще живеят в закона на Любовта. Всяка майка трябва да внушава това на децата си. Младите, които се женят, трябва да кажат така: „Нашите синове и дъщери трябва да живеят за Любовта, за Господа на Любовта, който обединява хората". Новото поколение ще бъде носител на новите идеи, на Божествената Любов. А тъй, както вървим сега, ако се раждаме по този хилав начин и искаме да превъзпитаме хората, които са работили от толкова хиляди години, нищо ни можем да направим. Човек може да се превъзпита само в утробата на майка си, в Любовта на Бога, сам не може да се превъзпита. Само майката е в състояние да пресъздаде човека, да го превъзпита. Той сам е петдесет на сто фактор за своето превъзпитание и прилича на кораб без кормило, който може да бъде тласкан от вълните навсякъде.[8]

Вие ще възразите така: „Толкова години – още не сме християни?“. Когато един малък зародиш влезе в утробата на майка си, отнема му 9 месеца, докато приеме формата на човек. Но човекът в тази форма не може да се прояви – и тя трябва да мине през 400 000 форми; всичко това детето трябва да го научи за 9 месеца и да го запомни. Ще даде изпит. И ако даде изпит, ражда се; ако не даде изпит, заминава за другия свят. След като се роди, държи друг изпит.[99]

Майките са, които вербуват членовете за разните съсловия и среди. Казах вече: докато майката е още бременна, докато детето е още в утробата ѝ, тя може да създаде онова, което иска – от нея зависи да създаде добри или лоши членове на обществото. Ако е зачена-ла и не гради с Космичната Обич, тя не може да създа-де онова, което желае. Ако в периода на бременността посещава балове, концерти и прекарва времето си в леки удоволствия, тя ще бъде причина за създаване на типове като Юда и после сама ще се чуди кой е причи-на за извращението на детето ѝ. Майката е причината, тя не е създала условия за съграждане на нещо добро. Ако децата са способни и благородни, то е защото майката е разбрала добре космичния закон и е дала възможност на детето си да го използва. Характерът и силата се предават от бащата, а умът – от майката. Честността се предава от бащата, а справедливостта – от майката. Само бащата може да направи сина или дъщеря си честни. Само майката може да направи сина или дъщеря си справедливи. Някога се срещат деца честни и умни, но не и справедливи и добри. В такива случаи казвам, че един от двамата родители

е сгрешил. Ако четирите качества се срещат в някое дете, това показва, че майката и бащата са работили съобразно Космичната Обич и са вложили тези качества в детето си.

Колкото и каквото майката даде в този свят на децата си, толкова и ще вземе и ще си съгради в Разумния свят или хубава вила, или малка колибка. Ако тя е щедра в своята обич към детето си, ще има палат. Под палат аз разбирам човешкия характер. Ако внесем в съвременния живот този нов закон, много нещастия ще изчезнат.[51]

„Който не влиза през вратата в кошарата на овцете, но прелазя от другаде, той е крадец и разбойник" – значи който не живее според разумните закони на физическия свят, той е крадец и разбойник. Ако човек става рано сутрин, наблюдава изгряването на Слънцето и не знае какво да прави след това, животът му няма смисъл; ако се жени и не знае защо се жени; ако ходи на църква и не знае защо прави това; ако се е родил в един народ и не знае каква е задачата му като гражданин между своите сънародници; ако е станал майка или баща и не знае защо е заел тази служба – животът му няма никакъв смисъл.

Защо майката ражда деца? За да се научи да люби, а същевременно да събуди любовта на децата към себе си. Ако не може да люби децата си, и ако те не ѝ отговарят с любов, тя не е истинска майка. Тя трябва да има отношение не само към телата на своите деца, но и към душите им. Ако не може да влезе във връзка с душите им, остава чужда за тях и същевременно и те остават чужди за нея. Една от

причините за смъртта на децата се крие в майките – когато те нямат връзка, отношение към душите на своите деца. Майка, която обича децата си, внася живот в душите им. Затова Христос казва: „Аз дойдох, за да им дам живот и да го имат преизобилно".

Дългият живот на детето зависи от майката. Каквото е било състоянието на майката като бременна, такова ще бъде и детето. Ако бременната жена носи детето си и не вярва, че то ще живее много, детето наистина умира скоро. Каквото е вложила майката в детето си като зародиш, това израства. Каквото се казва за майката, същото се отнася и за бащата, понеже те са полюси на живота, от тях зависи бъдещето на децата им. Бащата и майката са главни фактори за изграждането на бъдещето на своите деца. И тъй, младото поколение се нуждае от нов начин на възпитание. Ако новото не се приложи към него, и то ще се изроди, както се израждат всички европейски народи.[40]

Майката, като ражда, си казва: „Дано това дете ме гледа на стари години". Не всички майки мислят така, но и те се изкушават, и те очакват от децата си. Малко хора се ръководят от една свещена идея в живота си. Нови хора са нужни сега, с нови разбирания. Светът се нуждае от нови майки и нови бащи, които да се жертват от Любов. Живеят ли по стария начин, и родителите, и децата ще се разочароват.[94]

Красив е животът, когато срещаме бащи, майки и деца. Когато има майка и баща, детето е доволно, не плаче. Щом изгуби майка си, то започва да плаче с едното си око, с лявото. Като изгуби и баща си, то плаче и с двете очи. Да изгуби човек баща си и майка

си, това значи да изгуби условията на живота си. Щом изгуби всички условия на живота си, човек се превръща в суха чешма и престава да тече.

Детето е символ на живота. То съдържа ред условия и възможности за развитието си. Затова Христос е казал: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие“. Детето носи в себе си велика, Божествена идея.[100]

В Писанието е казано, че грешните ще погинат. Кои са тия грешни? Това са яловите крави. За свое оправдание човек казва, че условията са го направили грешник. Наистина, има външни неблагоприятни условия, но има и вътрешни условия в човека, за които той сам е отговорен, и от него зависи да подобри или да влоши своите вътрешни условия. Например, ако в периода на своята бременност майката е минала през неблагоприятни външни условия, те ще се отразят и върху детето. Обаче това дете разполага с вътрешни възможности и условия, с които може да преодолее външните. Добрият артист не казва, че обществото е некултурно, грубо, но той се съобразява с него и преодолява условията. Добрият земеделец не казва, че почвата е слаба, но преди да я използва, я наторява. Той не казва, че растенията, които ще посажда, са слаби, но знае какво им трябва и го доставя. Добрият учител не казва, че учениците му са неспособни, но работи върху тях с Любов, за да им помогне. Добрият майстор разглежда нещата външно и вътрешно. Понякога нещата изглеждат външно слаби, грозни, а вътрешно са силни и с големи възможности. Външно човек може да е богат, силен, учен, но ако няма

вътрешни възможности, чрез които да разработи и задържи тия неща в себе си, той скоро ще ги изгуби. Какъв смисъл имат красивата цигулка и лък, ако човек не е музикален? Това не значи, че ако не е надарен, човек не трябва да работи. Той трябва да работи при всички условия и възможности.[101]

Прочетете от Библията разказа за Самсон и ще видите къде се криеше неговата сила. В косата му. Самсон още от утробата на майка си беше определен да служи на Бога, за което докле бъде жив, бръснач не трябваше да влиза в косата му. Той беше голям герой. С една челюст от осел уби 1000 души. Самсон* се зае да освобождава Израил от филистимците**, но поради слабостта си към красивите жени не успя. Те се опитваха да разберат от него къде се крие силата му, но той ги заблуждаваше, че ако го завържат с дебели, здрави въжета и го бият по три пъти на ден, ще отслабне. Филистимците го завързаха, биха го, но той късаше въжетата като конци и пак проявяваше силата си. Най-после една от неговите любимки, Далила***, успя да го изпита къде се крие силата му и той ѝ каза: „Силата ми е в косата. Никога бръснач не е влизал в главата ми, защото аз съм определен да служа на Бога още от утробата на майка си".[102]

Сега, като слиза на Земята, човек се запитва как ще прекара живота си. Всеки минава през три фази:

---

* Самсон (ок. X век преди н. е.) – ветхозаветен герой който се е прославил с подвизите си срещу филистимците.

** Филистимци – древен народ, населявал приморската част на Палестина (от съвременния Тел Авив до Газа).

*** Далила – във Ветхия Завет е жената предала Самсон, като е научила и издала на филистимците тайната на неговата свръхчовешка сила.

първата е животът на детето в утробата на майката – *несъзнателен живот*; съзнанието на детето е обхванато от съзнанието на майката. Щом се яви най-малкото пробуждане на съзнанието му, детето излиза от утробата; то гледа на тоя живот като на товар, от който се освобождава, и започва *полусъзнателен живот*. То мисли, че е самостоятелно. Детето върви по пътя на родителите си, които някога са напуснали майчината утроба, за да станат самостоятелни. Това е втората фаза на живота. Третата фаза е *съзнателният живот* – тогава човек върши всичко съзнателно. Докато дойде до третата фаза, той минава през елементарните работи. Как ще научиш граматиката на езика, ако не минеш през елементарните неща? Как ще дойдеш до високия духовен живот, ако не минеш през елементарните правила?[103]

Задачата на човека, като ученик в живота, не се заключава в осигуряването, а в съзнателната физическа и духовна работа. За да има просветени хора, преди всичко майката трябва да бъде просветена. Понеже носи отговорност за възпитанието на детето си, тя трябва да започне да го възпитава, докато е още в утробата й. Като се роди, грижите върху възпитанието му стават още по-големи. Като го къпе всеки ден, тя трябва да има предвид чистотата на кожата – порите на кожата трябва да бъдат отворени, за да става дишането пълно. Пълното дишане подразбира едновременно дишане с дробовете и с кожата. Когато дишането е правилно, и състоянието на мозъка е добро.[50]

Казвам на жените: всяка майка, като зачене един син, трябва да му заповяда да обича жените и да им

отдаде тяхното право. Майката трябва да напише този закон в сърцето на своя син. Сега идват проповедници в света и проповядват, че не трябва да се убива, не трябва да се прави зло, но да се прави само добро. Те проповядват едно, а майката проповядва друго. Тя пее на сина си в люлката войнишки песни, за да стане голям войник. И това не е лошо, но друга песен трябва да пее една майка на сина си.[62]

Има една-единствена сила в света, която може да унищожи войната и да внесе мира. Коя? Жената. Ако всички жени се сплотят и кажат: „От днес вече не раждаме престъпници!“, те ще сложат точка на войната. И ако всяка майка каже на сина си: „Убиваш ли брата си, аз се отказвам от теб, ти не си мой син!“, войната ще дойде до своя край. Тъй щото спасението на човечеството седи в съзнателния отказ на жената да ражда престъпници, както и в отказа на майката от своя син убиец. За да се постигне това, не само две-три жени трябва да съзнаят своята задача, но всички жени целокупно трябва да се повдигнат, да заработят за спасението на света.[48]

Когато майката започне с възпитанието на децата си, кой трябва да бъде първият принцип, който трябва да всади в своето дете? Кой въпрос трябва да зададе майката? Вие сега сте майки и знаете, че вън от желанието ви това дете да бъде здраво, вие искате да бъде умно и силно. Вие искате да не само да бъде умно, но и в широк смисъл добродетелно, защото умен човек може да бъде само добродетелният. Това трябва да се постави като максима.

С всяка една култура, като например с идването

на християнството, започва нещо ново. Нова култура иде! Религиите всякога предшестват културата, за да дадат основа на един умствен подем на човечеството. Така е било в миналото, така е сега, така ще бъде и за в бъдеще. Трябва да се регулират човешките енергии и чувства и тогава ще дойдат хората, наречени гении на човечеството, за да подемат повдигането му. Това е грандиозна работа! Повдигането на човечеството не е работа на един човек. Казваме: „Е, някой учен, някой философ или някой писател ще стори това". Не, милиони майки трябва да работят, милиони бащи трябва да работят, те са първите работници, а след това ще дойдат плеяда все благородни хора, за да работят за повдигането.[46]

Някои от вас може да кажат: „Какво ни интересува това Ново човечество при сегашните страдания?", но трябва да знаем, че страданията са една необходимост за развитието на човека. Ние едва сега, в тази епоха, сме започнали да страдаме и сме станали по-чувствителни. И наистина, съвременните хора страдат повече, но тези страдания са нещо благородно и те са, които ще организират обществото. Всяка бременна майка не изпитва ли известни страдания, известни преживявания? Тя страда, докато се оформи детето в утробата ѝ, но когато роди, се освобождава от всички страдания. [45]

Трябва да познавате онзи велик закон за преобразуването на енергиите. Ако ти не знаеш как да съпоставиш своя ум спрямо твоето сърце и ако не знаеш в дадения случай как да съпоставиш твоите чувства спрямо твоя ум, и ако нямаш едно съотношение с

външния свят, тогава всякога ще носиш много разочарования в живота. Една майка може да мисли, че детето ѝ ще стане гениално. Може да бъде гениално, ако условията на гениалността са определени. Майката трябва да създаде гения, преди да го е родила. Защо? И най-добрият грънчар, ако няма хубава пръст, не може да създаде хубаво гърне, колкото и да е майстор. Той ще създаде просто гърне. Следователно на грънчаря, за да създаде хубаво гърне, му трябва хубав материал – хубава кал. Ако искате да създадете у вас един характер или един порочен живот, трябва да имате съответен материал. Ще си зададете въпроса: „Защо Господ ме е създал такъв?“. Отговорете на въпроса, Господ ви запитва: „Защо ви създадох такива?“. Аз отговарям за Господа: „Защото такава кал имахте“. – „Ама защо сме нещастни?“ Защото калта ви е нещастна – „Ама защо не съм добър?“ Защото злото не сте впрегнали в работа, омразата не сте превърнали в гориво.[104]

От детето ти ще познаеш каква е майка му, какъв е баща му.[16]

Всяка майка е в състояние да помогне на своите деца, да им покаже начин за правилно живеене. Затова обаче тя сама трябва да води чист и свят живот. Ако майката не води добър, чист живот, тя сама ще умори децата си. Как? С храната, с начина, по който ги учи да живеят.[105]

Ако всяка сутрин след ставане от сън човек си представяше идеалния образ на човека, той не би бил такъв, какъвто го виждаме днес. В това отношение старите гърци са били по-напреднали от съвременни-

те културни хора. Когато жената е била бременна, те я поставяли в обстановка да гледа красиви картини. Значи, за да развива красивото в себе си, човек трябва да гледа красиви неща. Какво ще оставят съвременните културни хора на бъдещото поколение? Каква представа имат сегашните хора за идеалния човек? Идеален човек е този, който нито веднъж в живота си не е излъгал, нито веднъж в живота си не е отправил крив поглед или лошо чувство към когото да е. Истински човек е онзи, който нито веднъж в живота си не се е разколебал вътрешно или усъмнил в своя велик идеал.[106]

Фактът е там, че за да бъде един човек добър в пълния смисъл на думата, той трябва да има един отличен организъм, една отлична глава, или, с други думи казано, бащата или майката на този човек, т.е. неговите родители, трябва да имат организми, създадени от най-фина материя, за да могат да предадат своите качества и на децата си, а също така и външните условия, и целият народ, към който той се числи, трябва да бъдат разумни. Забележете – за всички онези велики хора, които са се раждали било в Египет, във Вавилон, в Гърция или в Индия, условията са били много благоприятни. Те са имали добра среда там.[16]

Няма по-голяма радост за майката от тази да вижда, че детето ѝ се развива правилно! Няма по-голяма радост за Бога от тази да вижда, че родените от Него деца вървят по Неговите пътища и славят Името Му! Няма по-хубаво нещо от това – когато ние вършим Волята Божия на Земята![107]

Всички хора трябва да учат. Училище трябва да има. Майката трябва да учи още като зачене децата си,

да ги учи на Любовта. Да казва: „Синко, ще любиш баща си, ще любиш Бога“ – тъй ще му проповядва. Майката ще проповядва: „Синко, ще любиш Господа Бога Своего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила“. И тия деца, като се родят, ще кажат: „Благословена е майката, която ме е научила да любя Господа“.[108]

В бъдеще, когато младата мома се ожени и стане бременна, не трябва да допуска никакво безпокойство в ума или в сърцето си. С каквито мисли и чувства се храни, такова ще бъде детето й. Какви деца се раждат днес, когато всички народи воюват? Нервни, неспокойни. Защо? Защото родителите им минават през големи сътресения. За добрия живот е нужно спокойствие.[109]

Някоя жена казва: „Аз трябва да бъда майка!”. Ако това, че ти трябва да бъдеш майка, е достатъчно, тогава и птичката, и кравата, и вълчицата, и лъвицата са майки, но какво разрешиха тези майки? Майката трябва да разреши въпроса на добродетелите, че като роди едно дете, да предаде и на него своите добродетели. Значи не е достатъчно жената да бъде майка, но тя трябва дълбоко да разбира своето положение и да го използва разумно.[110]

„Бъдете като децата!“ Има един център, около който трябва да се движите – движете се около Великия център на живота. Движете се около себе си и обичайте злото, без да го правите; обичайте Доброто, като го правите – в това седи вашето щастие в бъдеще и сега.[111]

Ако от всичко, казано досега, нищо не помните, помнете поне това: благодарете за вашите добри

майки и бащи; благодарете за вашите добри братя и сестри; благодарете за вашите добри приятели, за вашите добри слуги, за вашите добри учители, за всички добри хора, с които сте се срещнали досега и с които ще се срещате в бъдеще.[78]

* От книгата на Мари-Андре Бертен „Всичко за пренаталното възпитание“

От съставителя

А ето и още няколко полезни съвета по темата:

• Когато зачевате, е необходимо телата да са изчистени от токсини поне няколко месеца по-рано, а още по-добре – от няколко години. За предпочитане е подготовката за зачеването да започне поне две седмици преди самото действие – така постъпват и днес племена на пигмеите в Северен Габон, а също и някои от племената край Амазонка. Изследователят Франсоа Мазиер* си спомня: „През 1946 година пигмеите от Северен Габон имаха едно много особено поведение, преди да направят дете. Обичаят беше да не се прави това, което ние наричаме любов, в продължение на един месец. Това беше част от едно цяло приготовление. Това беше преди всичко психологическа подготовка, едно изключително психологическо въздействие. Освен това през деветте месеца на бременността семейната двойка не трябваше да произнася вулгарни или неприятни думи, защото думата на мъжа се завърта седем пъти около влагалището на жената, а след това прониква по-дълбоко и храни малкото дете с лоши мисли. Живях доста време с индианците от Амазонка и там имаше почти същият процес на уважение към живота, който ще се създава. Това не е само да поемеш този нов живот след раждането, а да го уважаваш преди неговото идване в света“.

• При българските нестинари от Странджа планина и до днес е запазена традицията след зачеване

двойката да има пълно въздържание от сношаване през цялата бременност на майката и така докато се роди детето. Само тогава то може да запази абсолютна духовна и физическа чистота, за да наследи древните сакрални нестинарски традиции от семейството.

• Още по темата за възпитанието на детето в утробата на майката може да намерите в преведената на български език френска книга: „Всичко за пренаталното възпитание“ от Мари-Андре Бертен, а също и от сайта www.omaep.com, който е на Международна асоциация за пренатално възпитание ОМАЕР.

• Съветваме ви да си водите подробен дневник как сте живели и какво сте прилагали през цялата бременност. Така ще може след години да проследите, а още по-добре да споделите вашите опитности с други заинтересовани или пък с нас. Чрез дневника си ще имате още едно доказателство за значимостта на пренаталното възпитание и ще можете да помогнете на други майки и бащи да полагат старания в тази насока.

Каквото и добро да изберете да приложите от тази книга, а и по принцип в живота си, е важно винаги да го правите с желание, радост, без страх, без съмнение и с огромна вяра и воля. Резултатите са огледало на нашите мисли, действия и постъпки и затова носим отговорността да създадем най-подходящите условия, в които децата да отключат и развият заложения в тях потенциал. Знанието, чрез което се усъвършенстваме да станем по-добродетелни хора, е като рядък скъпоценен камък в нашето съвремие и затова не винаги е сво-

бодно достъпно в общественото пространство или поне се изисква повече усилие за намирането му, тъй като отсъства от повечето медии. В днешно време е много по-лесно в публичното пространство да попаднем на нещо негативно, отколкото на нещо позитивно. Затова нека се опитваме да бъдем будни и добродетелни, за да привличаме светлината. Всеки има право на избор дали да дава, или да взима, дали да мрази, или да обича, дали да търси вината в другите, или да промени себе си и света към по-добро. Темата е дълга, но щом четете това, значи търсите доброто за вас и вашите деца, а защо не и за целия свят. Успех в това благородно начинание и молим ви, споделяйте, доразвивайте и прилагайте знанието, за да се усъвършенствате! И за финал на финала: не забравяйте, че както е казал Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно), „Знание без приложение не е знание“, а също и както е написано в Библията: „По плодовете ще ги познаете“. А има ли по-добър плод за еволюцията на човечеството от здрави, разумни, гениални и съвършени деца, проявяващи Божията Любов в цялата ѝ пълнота?

Използвана литература:

1. Мировата Любов, СБ, В.Търново, 19.8.1919 г.
2. Преди Авраама, НБ, София, 15.6.1930 г.
3. Старият книжник, НБ, София, 29.6.1919 г.
4. Лозата и пръчките, НБ, София, 26.1.1919 г.
5. Слабият и силният, ИБ, ПС, София, 29.10.1944 г.
6. Светли и тъмни действия/Двамата бакали, ООК, София, 15.1.1930 г.
7. Личност и душа, ООК, София, 1.1.1930 г.
8. Пробуждане на колективното съзнание, СБ, В.Търново, 19.8.1921 г.
9. Другата събота, НБ, София, 26.5.1929 г.
10. Скритият квас, НБ, София, 25.8.1918 г.
11. Закон за благоприличие, ООК, София, 16.10.1929 г.
12. Сляп от рождение, НБ, София, 13.11.1932 г.
13. Начало на Мъдростта/Две състояния, ООК, София, 16.3.1932 г.
14. Моето иго, НБ, София, 9.3.1919 г.
15. Десен и ляв път, НБ, ИБ, Сливен, 13.6.1920 г.
16. И украсиха светилниците си, НБ, София, 15.1.1933 г.
17. Плодът на дървото, НБ, София, 28.6.1925 г.
18. Бъдете разумни, НБ, 16.9.1923 г.
19. Учителю благи, НБ, София, 3.2.1929 г.
20. Търпението, УС, София, 23.6.1940 г.
21. Духът дава живот (втори вариант), НБ, София, 8.1.1933 г.
22. Учителите, НБ, София, 20.12.1914 г.
23. Словесното мляко, НБ, София, 29.11.1914 г.
24. Пожелаване, УС, София, 3.1.1943 г.
25. Противоречие в съзвучието, НБ, София, 9.2.1919 г.
26. Пътят на ученика, СБ, София, 19.8.1927 г.
27. Не дойдохъ да разруша, но да изпълня/Дойдох да изпълня, НБ, София, 18.2.1923 г.
28. През онези дни, НБ, София, 25.10.1931 г.
29. Неизбежният път, НБ, София, 30.10.1938 г.
30. Числото 153, НБ, София, 13.5.1934 г.

31. Най-високото място/Най-високото място. Закон на икономията в природата, МОК, София, 2.11.1928 г.
32. Оригинал и копие, УС, София, 11.9.1938 г.
33. Радвайте се, НБ, София, 15.4.1917 г.
34. Самоотричане, УС, София, 13.10.1940 г.
35. Закон на съвършенството, СБ, В.Търново, 20.8.1921 г.
36. Идейната обич, ООК, София, 12.3.1930 г.
37. Честното ухо, ООК, София, 8.2.1933 г.
38. Той повелява на Слънцето, НБ, София, 15.3.1925 г.
39. С огън и сол, НБ, София, 1.6.1930 г.
40. Който влиза, НБ, София, 8.6.1930 г.
41. Който изпълнява Волята Божия, НБ, София, 4.1.1942 г.
42. Мисията на майката. Учителя за образованието. Боян Боев.
43. Както светът дава, НБ, София, 2.3.1930 г.
44. В правда, истина и святост, НБ, София, 26.6.1921 г.
45. Новото човечество, СБ, В.Търново, 19.8.1920 г.
46. Искаш ли да оздравееш, НБ, София, 10.2.1924 г.
47. Моралният тип, МОК, София, 24.2.1924 г.
48. Изново, НБ, София, 1.11.1931 г.
49. Забранихме му, НБ, София, 6.10.1929 г.
50. И рече Исус, НБ, София, 6.4.1930 г.
51. Космичната Обич, СБ, В.Търново, 24.8.1919г.,
52. Кой ще ви даде вашето, НБ, София, 26.3.1933 г.
53. От сърцето излизат, НБ, София, 5.1.1930 г.
54. Аз Съм вратата на овцете/Вратата на овцете, НБ, СБ, В.Търново, 10.9.1922 г.
55. Мечът на Духа, НБ, София, 9.9.1934 г.
56. Съживяване на царския син / Двата университета, МОК, София, 8.3.1935 г.
57. Любовта, НБ, София, 27.2.1921 г.
58. Добрият брат и добрият баща, ООК , София, 15.12.1937 г.
59. Живот и музика, ООК, София, 1.4.1942 г.
60. Излязоха и завтекоха се, НБ, София, 8.1.1920 г.
61. Новото начало (втори вариант), УС, София, 31.10.1943 г.
62. Лотовата жена, НБ , София, 21.3.1937 г.
63. Кога ражда, НБ , София, 10.6.1928 г.

64. Саваот-Амон-Ра, НБ, София, 14.3.1926 г.
65. Милосърдие, СБ, РБ, 12.8.1938 г.
66. Който направи Небето и Земята, НБ , София, 30.7.1933 г.
67. Всели се между нас, НБ, София, 7.6.1942 г.
68. Новото съзнание, УС, София, 4.12.1932 г.
69. Тъй мисля аз, НБ, София, 8.4.1934 г.
70. Той създава/Аз го създадох, УС, София, 27.9.1936 г.
71. Яковъ и Исавъ/Яков и Исав, НБ, София, 8.4.1917 г.
72. В Мое Име, НБ, София, 29.9.1918 г.
73. Двете заповеди, НБ, София, 27.10.1918 г.
74. Новите веяния, ООК, София, 5.2.1930 г.
75. Извор на Любовта, СБ, РБ, София, 12.9.1943 г.
76. И рече Бог, НБ, София, 6.11.1927 г.
77. Последният изпит, ООК, София, 15.5.1935 г.
78. Призова учениците Си, НБ, София, 5.11.1939 г.
79. Двама или трима, СБ, НБ, София, 14.9.1941 г.
80. Великите условия на живота, НБ, София, 12.1.1919 г.
81. Мозъчни наслоявания, ООК, София, 24.3.1926 г.
82. Функции на Вярата, СБ, РБ, УС, София, 8.9.1940 г.
83. Мъдростта съгради, НБ, София, 9.7.1933 г.
84. По образ и подобие, НБ, София, 26.9.1937 г.
85. Който сее и който жъне, НБ, София, 25.11.1934 г.
86. Побеждавайте злото (втори вариант), НБ , София, 9.2.1930 г.
87. Еднообразие и разнообразие, СБ, РБ, София, 27.8.1939 г.
88. По предание, НБ, София, 2.5.1920 г.
89. Съзнателният живот, ООК, София, 26.3.1930 г.
90. Речи само реч, НБ, София, 8.7.1923 г.
91. Господар на съботата, НБ, София, 13.4.1930 г.
92. Кротките ще наследят Земята. Движение, приложение и постижение, НБ, София, 3.11.1935 г.
93. Не може да се укрие, НБ, София, 15.9.1918 г.
94. Да влезеш, НБ, София, 11.5.1930 г.
95. По пѫтя на Любовьта/По пътя на Любовта, ООК, София, 23.10.1940 г.
96. Закон и свобода, НБ, София, 25.7.1943 г.

97. Музика и пеене – средство за тониране, ООК, София, 19.11.1922 г.
98. Петимата братя, НБ, София, 22.4.1923 г.
99. Котелът и торбата. Което имам/Земята като училище, УС, София, 22.12.1935 г.
100. Смени на състоянията, ООК, София, 5.12.1928 г.
101. Права мисъл/Чиста мисъл (втори вариант), ООК, София, 2.4.1930 г.
102. Който се отмята, НБ, София, 29.4.1928 г.
103. Старото отмина/Три фази има, УС , София, 21.3.1937 г.
104. Превръщане на числата, НБ, София, 25.9.1932 г.
105. Стотникът, НБ, София, 8.9.1929 г.
106. Аз Съм/Аз Съм, не бойте се, НБ, София, 2.2.1930 г.
107. Роден от Бога, МС, София, 8.7.1928 г.
108. От Неговите ученици, НБ, София, 19.10.1941 г.
109. Да оздравееш, НБ, София, 24.10.1943 г.
110. Пътят на желанията, ООК, София, 26.5.1926 г.
111. Бъдете като децата, НБ, София, 30.6.1935 г.
112. Неизвестни величини/Слънцето, МОК, София, 30.1.1927 г.
113. Великият подтик, СБ, РБ, София, 26.8.1938 г.
114. Възможности и прояви на Любовта, КД, София, 22.10.1924 г.
115. Еднакви отношения, ООК, София, 3.11.1943 г.